

NAJČA

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

Letnik XI, januar 1999, št. 1

- * Ljudje in spomini, str. 10
- * O Pavčku in mulcu v njem, str. 14
- * Zdrava šola, str. 16
- * English notes, str. 29

Živio!

Ob reki Ganges v Vernasiju, svetem indijskem mestu, mirno sedi čuden možakar Ranjit Naht Para Yogi. Ima posebno nalogo, svetu podati sporočilo iz onostranstva... Nekaj nenavadnega se dogaja na planetu Zemlja, kar vpliva na vse nas... Že guruji so mu povedali: "Prišel je čas za masovne spremembe..."

In, glej no glej, kako lepo se to kaže tudi na naši šoli. Ravnatelj in pomočnica bosta svoje mesto prepustila Sonji Simčič in Tihomirju Trohi, zapuščata nas kuharica in hišnik, glasbenica Čibejeva, ki je na porodniški, nas je prepustila v roke učitelju Burgerju. Šternova, dosedanja mentorica Najče, odhaja v pokoj, Bori Injac, ki je imela fakultativni pouk francoščine, se bo v kratkem preselila v Francijo. Ne prezrimo, da se marsikaj dogaja tudi med učenci. Sedmošolci gredo v zimsko šolo v naravi. Upam, da se ne bodo pozabili vrniti.

Do precejšnjih sprememb je prišlo tudi v svetu komedij. Film "Nori na Mary" je osvojil ves svet. Ja, novodobni romantiki, pozabite na Titanik! Pa tudi Leonardo DiCaprio ne velja več za najbolj željenega moškega na svetu. Dekleta in žene očitno padajo na kuštrave "piflarje" z zobno protezo. Pa tudi v glasbi se dogajajo razburljive stvari...

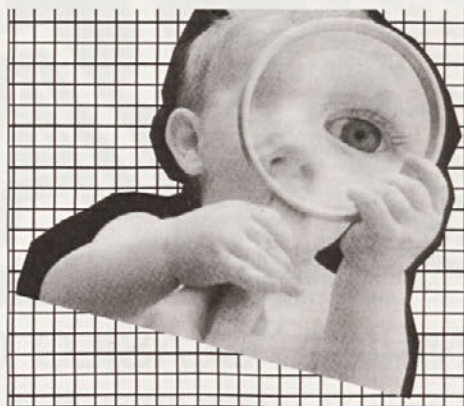
Raznovrstna tekmovanja se že odprla svoja vrata našim glavcam in športnikom. Vabijo tudi tebe. Pridruži se.

Hja, svet se vrti po nepredvidljivih tirnicah. Nekateri govorijo, da na zahod, vendar jaz še vedno mislim, da se samo bolj in bolj obrača na glavo...

Zavrti se še ti!

Sara Fabjan, 6.C

novice

Gobarska razstava

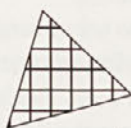
Gobarsko društvo Novo mesto vsako leto priredi gobarsko razstavo. Letos so bili vremenski pogoji za rast gob idealni, zato je bilo na razstavi, ki je bila oktobra v Osnovni šoli Center, predstavljenih veliko različnih vrst gob. Gobarski strokovnjaki so povedali, da na Dolenjskem ljudje nabirajo predvsem jurčke, lisičke, orjaške dežnike, golobice, turke in karželjne. Zaradi nevednosti in površnosti ljudi je vsako leto veliko zastrupitev z gobami.

Rado Banič, 7.d

Uspeh na tekmovanju

15.1. je bilo na OŠ Bršljin regijsko tekmovanje v oblikovanju besedil Word for Windows. Jaka Hrovat, učenec 8.a, je osvojil 5. mesto.

Ana Rangus, 8.b

V pesniški delavnici Borisa A. Novaka

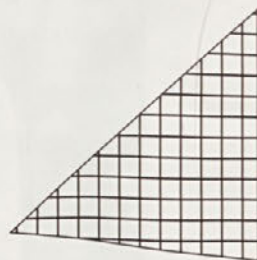
Oktobra smo šestošolci gostovali v Cankarjevem domu.

V dveh šolskih urah je pesnik naše šestošolce popeljal v skrivnostni svet poezije. Razkril nam je mnoge pripomočke, ki so nepogrešljivi za nastanek pesmi.

Pesnik je sodelujočim postavljala zanimiva vprašanja. Najbolj aktivni so bili učenci naše šole. Dokazali so, da o poeziji veliko vedo. Celotno predstavo so popestrile njegove pesmi.

Tisti, ki so bili posebno navdušeni, bodo prebrali njegove zbirke: Oblike sveta, Periskop, Domišljija je povsod doma, Mojster nespečnosti, Prebesedimo besede.

Ivana Kadič,
Sladana Zoranovič,
Nataša Ristovska, 6.a

V gosteh smo imeli dijake srednje šole za gostinstvo

Na našo šolo so petnajstega oktobra prišli dijaki tretjega letnika Srednje šole za gostinstvo in turizem z namenom, da prve razrede poučijo o kuhanju in zelenjavi. Dejali so, da nas mogoče obiščejo še drugi dijaki iste šole. Na vprašanje, kakšne dobre in slabe lastnosti so opazili na naši šoli, so odgovorili, da se šola ni bistveno spremenila v petih letih.

Sanja Cerjak, 7.d

Oblikovala: MAJA KOBE, 8.b.

Nova jezikovna učilnica

13. oktobra smo na naši šoli slovesno odprli učilnico za tuje jezike. Grmčani smo jo pridobili s pomočjo Revoza. Med pomembnimi gosti sta bila direktor industrijske divizije Revoz, Jean-Marc Galloud, in takratni župan občine Novo mesto, Franci Koncilija.

Že pred desetimi leti se je pojavila ideja o sodelovanju OŠ Grm in tovarne Revoz. Takrat se je na grmski šoli začel fakultativni pouk francoskega jezika. Zamisel je bila last direktorja izobraževalnega centra Revoza Boža Kočevarja. Revoz si je s tem že skušal pridobiti bodoče uslužbence. V 10-ih letih je ta tečaj opravilo več kot 200 učencev, večina z odličnim uspehom. S finančno pomočjo Revoza smo sedaj dobili popolnoma novo opremo, med drugim tudi TV, video, glasbeni stolp, projektor. Inženir Kočevar je za izvedbo tega načrta prejel posebno priznanje za prizadevanja na področju šolstva.

Učenci in delavci šole so v avli šole pripravili lepo kulturno prireditev. Izvirna scena je bila delo učencev likovnega krožka. Obiskovalce je najprej nagovoril ravnatelj Marijan Špilar. Nato je nastopil pevski zbor s plesalkami, gostje pa so bili še posebej navdušeni nad dramsko predstavo v francoskem jeziku. Uprizorili so jo učenci osmih razredov, ki se francoščine učijo že tretje leto. Pred vstopom v novo učilnico so učenci goste povabili na ogled v treh jezikih. Trak so prerezali direktor Calloud, župan Koncilija in ravnatelj Špilar.

V učilnici za tuje jezike dopoldne poteka pouk angleščine, popoldne pa pouk francoščine.

DAN UNICEF-a

Slovenski odbor za UNICEF je v Novem mestu organiziral dan UNICEF-a. Prireditve so se začele že zgodaj zjutraj. V Kulturnem domu so najprej predvajali risanko Čarobni meč. Podjetje Warner Bros je denar od premiere te risanke po svetu namenilo UNICEF-u. Nato je v Kulturnem domu Janeza Trdine sledila risalna delavnica. Otroci so risali na temo Čarobni meč. Pred Kulturnim centrom so bili naprodaj UNICEF-OVI izdelki. Denar od prodaje je namenjen otrokom, žrtvam nasilja. Obiskovalci so se najbolj veselili nastopa Adija Smolarja.

Po koncertu je slovenska ambasadorica UNICEF-a, Milena Zupančič, podelila nagrade lastnikom treh najlepših risbic. Otroke je povabila, naj se pridružijo mreži UNICEF-ovih prostovoljcev, saj ni nič lepšega kot to, da pomagaš drugim.

Andreja Mamilovič, 7.c

POSEBNO
OBVESTILO

Oddaja NAJRA na Studiu D vsako drugo soboto v mesecu, ob 8.30.

Slišali boste novice iz naše šole. Oglasili smo se že trikrat. Imeli smo dva gosta. Če ste oba pogovora prespali, tega ne storite ob naslednjih drugih sobotah v mesecu.

Najčani in hkrati najrani!

Prišlo je pismo... in vam sporočim...

Pismo sicer ni iz Amerike, kot je bilo tisto, ki ga je poslal oče iz Klopčičeve pesmi Mary se predstavi, a novinarji smo ga bili zelo veseli.

Spoštovani!

Kot mati dveh grmskih osnovnošolcev bi zelo rada videla vašo stran na internetu. Poleg imena, pod katerim se »skrivate«, si žal nisem zapomnila, saj so ga vaši novinarji v sobotni oddaji na Studiu D povedali prehitro. Zato bi vam bila zelo hvaležna, če ga lahko sporočite na moj elektronski (službeni) naslov:

Mateja.Turk@krka.si

Lep pozdrav
Mateja Turk

P. S.: Vse čestitke za izredno lepo predstavitev vaše (in naše) šole v 1. radijski oddaji.

Alenka Spasovski, mentorica računalniškega krožka, odgovarja:

Najdete nas na :

<http://www2.arnes.si/~osnmgr2s/osgrm.htm>

Mednarodni dan otrok v medijih

Mednarodni dan otrok v medijih je skupna akcija Unicefa in mednarodnega odbora Akademije za televizijsko umetnost in znanost. Praviloma se obeležuje vsako leto drugo nedeljo v mesecu decembru. Letošnje leto je bil to trinajsti december. Na ta dan naj bi elektronski mediji pripravili čim več oddaj za in o otrocih, prav tako pa naj bi otrokom vsaj deloma prepustili oblikovanje in pripravljanje programov po njihovih zamislih in željah. Programi naj bi omogočili otrokom govoriti o njihovih upih in sanjah ter jim zagotovili izmenjavo informacij in pogledov z vrstniki doma in v svetu. Prav tako naj bi otroci in mladostniki na ta dan spregovorili o svojih pravicah, odrasli pa bi jim prisluhnili in se iz tega kaj naučili.

Studio D se je odzval povabilu Unicefa. Učencem novomeških šol, med njimi tudi nam, je omogočil, da so sami oblikovali popoldanski radijski program.

Novinarji naše šole smo naredili intervju z Markom Zajcem, ki je predsednik Društva novomeških študentov. Gotovo ga poznate kot člana glasbene skupine Društvo mrtvih pesnikov. Sledile so še novičke. Oddaja je bila popestrena z dobro glasbo.

Klavdija Zoran, 7.d

Srečanje starostnikov

Krajevna organizacija Rdečega križa Kandija - Grm je 9.10. 1998 priredila v Osnovni šoli Grm srečanje krajanov, ki imajo 70 let in več. Teh je kar 345, na prireditvi pa jih je prišlo 220. Starostnike je pozdravil ravnatelj OŠ Grm, Marijan Špilar, predsednica RK, Marija Košin, predsednica območnega združenja RK Novo mesto, Anica Bukovec, predsednik zveze borcev Kandija - Grm, Karel Košir, ter članica Sveta krajevne skupnosti Marjana Štern.

Na svečanosti so se spomnili olimpionika Leona Štuklja, nekdanjega krajana Kandije. Poslali so mu čestitko ob stoletnici rojstva. Zbrane je zabaval ansambel Slavka Pluta iz Semiča. Razvilo se je prijetno vzdušje.

Sara Fabjan, 6.a
Doris Šumiga, 6.a

Oblikovala: MAJA KOBE, 8.b.

PRIZNANJE

glasilu

Obletnice so naporne - ker moramo praznovati in tudi kritično oceniti, kaj smo v preteklih letih naredili. Pilovci že vemo, kako je s tem, saj smo preteklo šolsko leto praznovali kar dve pomembni obletnici - 50 let izhajanja Pila in 30 let Vesele šole. Letos pa se je v podobnem položaju znašla NAJČA, ki je stara okroglih 10 let. Spominjamo se, kakšno veselje je v uredništvu zavladelo, ko smo dobili v roke prve Najče: »Tile »najčani« so pa res dobri! Svežih idej kar mrgoli, pravi novinarji so, ki se spoznajo na svoj posel!« smo takrat pripovedovali drug drugemu. In isto lahko ponovimo tudi ob desetletnici: vrvenje idej, hudomušnost in dobro novinarsko delo še danes odlikujejo Najčo. Naj tako tudi ostane.

za celoto

Uredništvo Pila- Pisanega lista

Ljubljana

V Ljubljani,
25. novembra 1998

Z zasedanja šolskega parlamenta

Novembra je bilo v avli šole prvo letošnje zasedanje šolskega parlamenta, kjer so se zbrali predstavniki od 2. do 8. razreda. Letošnja tema MLADI IN MEDIJI je bila sprejeta na zadnjem lanskem otroškem parlamentu v Državnem zboru.

Na začetku je ravnatelj pozdravil delegate šolskega parlamenta in jim čestital za izvolitev. V svojem govoru je povedal, da je z učenim uspehom zadovoljen. Želi, da na šoli ne bi bilo nobenega ponavljalca. Omenil je tudi naše uspehe na področju športa. Nato je vsem delegatom zaželel uspešno delo.

Sledile so volitve. Za mentorico šolskega parlamenta je bila izvoljena učiteljica Vojka Macedoni. Prvo zasedanje šolskega parlamenta je vodil Jure Pogačar. V drugi točki dnevnega reda je šolski parlament sprejel program dela na šoli. Delegati so predlagali poslušanje glasbe med odmorom in večkratni obisk računalniške učilnice.

V naslednji točki dnevnega reda smo prebrali poročila, ki so vsebovala rezultate ankete na temo Mladi in mediji. Po izvedeni anketi so prisotni ugotovili, da prekomerno gledajo televizijo, da ne znajo izbrati programa. Velikokrat gledajo tisto, kar jim svetujejo sošolci. Ne znajo se vprašati, zakaj jim je nekdo idol. Pri tem pozabljajo, da je naše življenje drugačno od življenja v filmih. Ugotovili so, da zelo malo berejo časopise, saj v njih ne najdejo ustreznih tem. Najraje prebirajo Smrklo, Pil, Lady, Jano. Radio poslušajo celostno. Vključijo ga, ob tem pa počnejo marsikaj. Mnogokrat ne vedo, kaj so poslušali. Najraje poslušajo komercialne radijske postaje. Le nekaj učencev posluša nacionalno radijsko postajo. Več kot polovica učencev ima doma računalnik in z njim preživi eno do dve uri na dan. Po rezultatih ankete je sledilo poročilo obiska pri županu.

Klavdija Zoran, 7.d

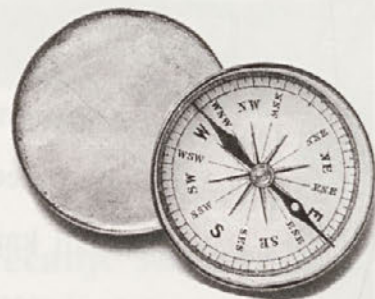

Predstavniki šole v občinskem parlamentu

19. novembra sva se z Juretom Pogačarjem odpravila na občinski otroški parlament, ki je bil v prostorih Osnovne šole Center v Novem mestu.

Tam smo razpravljali o letošnji temi MLADI IN MEDIJI. Predstavniki smo poročali o rezultatih izvedene ankete. Pogovarjali smo se o dobrih in slabih straneh medijev. Omenili smo tudi naš šolski časopis Najčo in novo radijsko oddajo Najra na Studiu D, ki jo pripravljajo novinarji naše šole. Izvolili smo tudi predstavnika za parlament v Ljubljani.

Klavdija Zoran, 7.d

Grmsko srečanje

V avli naše šole je bilo v decembru deseto Grmsko srečanje. Gostje so bili: Slavko Dokl, publicist in pisatelj iz Novega mesta, ki je bil dolga leta novinar Dolenjskega lista in Dela. Napisal je tudi nekaj knjig. V zadnjem času je zbiral anekdote o dolenjskih in belokranjskih obrtnikih.

Obiskovalce je zelo presenetil dr. Marko Boh, ki je tudi glasbenik in lutkar. Zaigral in zapel je nekaj prijetnih skladb.

Branko Šuster, likovni pedagog, je razstavil svoja umetniška dela in prebral nekaj Doklovih anekdot, ob katerih so se obiskovalci nasmejali in razvedrili.

Nika Gazvoda, 7.D

Oblikovala: MAJA KOBE, 8.b.

Go-kard tekma v Vrsarju

Bilo je v šoli v naravi v Vrsarju. Prvi dan okrog dvajsete ure smo dobili dovoljenje za obisk Luna parka.

Hoja po klancu navzdol, par ovinkov in že smo bili tam, kamor nas je tako vleklo; lučke vseh barv, glasba...

V eni uri, toliko časa so nam dale učiteljice, bi radi poskusili vse, kar nam je bilo na razpolago. Hitro smo šli v vrsto za nakup vstopnic. Go-kard je bil najbolj vabljiv. Samo pičle tri minute časa je bilo za vožnjo z avtomobilčki po leseni avtomobilski progi. Že v prvem ovinku smo se dirkači znašli na kupu. Še en ovinek in skoraj me je obrnilo. Pa tretji in pok. Morali smo počakati na pomoč mehanika. Potem se je dirka nadaljevala. Vse to v treh minutah. Eni so vožnjo ponovili, seveda so morali po novo vozovnico, drugi pa smo odšli na vrtiljak.

Hitro, prehitro je minila ta ura za uživanje. Morali smo se vrniti v hotel. Ob misli na še štiri takšne večere smo zaspali.

Tadej Venta, 6. a

V Vrsarju smo tudi:
plavali, se učili,
hodili na pohode,
imeli zabavne
večere, sanjari
v....

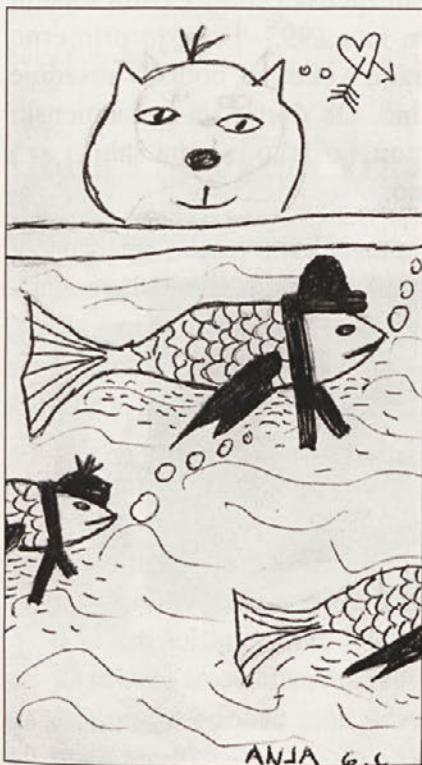
Naš živalski svet

Na naši šoli imamo že sedemindvajset let dva akvarija. Eden je pred vhodom v učilnico biologije, drugi pa v njej. Učenci spremljajo življenje rib, kot so neonke, gupi in čistilci. Da jim življenje ni preveč pusto, so v akvariju še alge, pesek in kamenje. Za njihovo prehrano skrbi učiteljica za biologijo. Povedala je, da enkrat na mesec očisti tretjino vode. Pri tem ji včasih pomagajo učenci 7.d razreda. V času počitnic za ribice skrbi hišnik.

Akvarij, ki je v učilnici biologije, je že mesec dni na pripravi. Ko se bodo rastline v njem dobro učvrstile, bodo vanj naselili novo skupino rib. Vseh bo približno dvajset.

Učenci se pogosto ustavljajo ob akvariju. Vsak se po svoje sporazumeva z ribami, ki so glede glasnosti pravo nasprotje učencev.

Ivana Kadič, 6.a

Oblikovali: ANJA, NINA, 6.c.

Hura, spet gremo v šolo v naravi

Veste, tokrat pa ne na morje. V hribe nas vleče... Kam le? Na Karavanke in na Pohorje.

DOM TRILOBIT leži na pobočjih Karavank na bregu manjšega umetnega jezera stare hidroelektrarne Javorniški Rovt. Kot drugi dom Centra šolskih in obšolskih dejavnosti je začel z delom leta 1993. Je primerno izhodišče za krajše in daljše ture in ekskurzije v okolico, bodisi v sosednje doline ali pa na pobočja in vrhove Karavank (Medji dol, Beljščica, Golica, Stol, Ajdna) ter na Pot kulturne dediščine. Na jezercu je urejen pristan in na voljo je več kanujev. Ob domu sta večnamenski igrišči za odbojko, mali nogomet, badminton in košarko. Posebnost doma Trilobit je opremljena geološkopaleontološka delavnica in stalna razstava kamnin in okamnin Karavank.

DOM ŠKORPIJON na razglednem slemenu Kozjaka.

Spada v raztreseno gorsko naselje Veliki Boč. Dom leži med samotnimi kmetijami, obdan z gozdovi in travniki, z lepim razgledom na obmejno gričevje avstrijske Štajerske. Kot prva organizacijska enota Centra šolskih in obšolskih dejavnosti je začel z delom leta 1993. Dom je primerno izhodišče za krajše ali daljše ture in ekskurzije v okolico, bodisi v sosednje doline na Kozjaku ali pa v Dravsko dolino. Ob domu sta večnamenski igrišči za odbojko, mali nogomet, badminton, košarko in vrtni šah. To bo zanimivo, sedmošolci se že veselimo.

In kaj sedmošolci pričakujejo od šole v naravi ?

7. a

Jaša: Vojaško šolo.

Mare: Mučenje.

Aleksej: Da bi bili veliko na snegu.

Luka: Učenje.

Jerca: Da bi se zabavali.

Natalija: Da jih ne bi bilo veliko v sobi.

Milena: Upam, da se bomo imeli zelo v redu, da bo malo pouka in da ne bo treba zgodaj spat.

Mario: Čim manj pouka, čimveč zabave, in da bi lahko molzli krave.

Tjaša: Da bomo uživali, da bo malo učenja.

Sara Fabjan, 6.a

Ivana Kadič, 6.a

Oblikovala: KLAVDIJA, 7.d

Od Litije do Čateža

Na začetku novembra sem se udeležila dvanajstega popotovanja po Levstikovi poti.

Člani planinskega društva smo se odpravili na pot proti Litiji že ob šestih. Ob prijavi smo na startnem mestu dobili spominske priponke, kemične svinčnike, razglednice ter kupone za čaj. Podali smo se na 21 kilometrov dolgo pot, ki je bila prav taka, kot jo je v popotopisu Popotovanje od Litije do Čateža opisal Fran Levstik. Izhodiščna točka je bila Levstikova ulica v starem mestnem jedru v Litiji. Pot se je nadaljevala proti Šmartnem, Jelšam, Libergi, Grmadi, Gobjniku, Moravčam in Okrogju pa do Čateža. Hodili smo na lastno odgovornost ob normalno tekočem prometu na javnih cestah. Naše popotovanje je trajalo pet ur.

Na cilju smo se udeležili kulturne prireditve. Nastopili so pevski zbori, litijska in trebanjska godba, učenci osnovne šole Litija ter dijaki gimnazije Litija. Ob odhodu so nas povabili na pohod, ki bo 13. novembra 1999.

Nika Gazvoda, 7.d

Obisk s Sladkega Vrha

V torek smo učenci izvedeli za obisk skupine učiteljev s Sladkega Vrha. Odpravila sem se k pedagogu, našemu novemu pomočniku ravnateljice, Tihomirju Trohi, in mu zastavila nekaj vprašanj.

- **Ali nam lahko poveste kaj več o tem obisku?**
- Učitelji s Sladkega Vrha so v reviji Šolski razgledi prebrali članek o vašem šolskem redu. Zanimalo jih je kako smo oblikovali pravila, ki urejajo odnose med učenci, učitelji, starši.

- **Zakaj so si izbrali ravno našo šolo?**
- Izbrali so si zato, ker so videli naš članek in ker smo se pri nas najbolj celostno in temeljito lotili tega vprašanja. Zato smo odkrili tudi nekatere izvirne rešitve, npr. dežurstvo učencev in učiteljev. To dežurstvo je tako pomembno zato, ker nadzoruje spoštovanje šolskega reda ter vzpodbuja odgovornost na vseh.
- **Kaj ste jim svetovali?**
- Svetovali smo jim, naj najprej ugotovijo, kakšno je počutje njihovih učiteljev, učencev in staršev. Naj ugotovijo, kaj jih bremeni, teži, kje nastajajo problemi. Že to da o težavah razmišljamo, se pogovarjamo, je del reševanja teh težav. Vsak se mora vprašati, Kaj jaz lahko storim, da bo bolje. Zbrati je torej treba predloge in jih potem dosledno uresničevati.
- **Ali mislite da bodo tudi na Sladkem Vrhu postavili enak šolski red?**
- Mislim, da bodo tam pedagoški delavci razmišljali o svojih problemih in tudi iskali rešitve. Šolskega reda pa se ne da kar prenesti na drugo šolo, saj ima vsaka svoje prednosti. Poudarjam, da šolski red ni plakat, ki visi po šoli, ampak zavest vseh, da je potrebno spoštovati dogovorjena pravila.
- **Kako vi kot vodja prenove šolskega reda gledate na urejenost naše šole?**
- Mislim, da imamo dobro zastavljen šolski red in da ga v večini upoštevamo. Zato imamo razmeroma malo disciplinskih težav. Vedno pa bodo v šoli tudi učenci, ki bodo ta red vztrajno kršili. To so učenci, ki imajo težave pri sprejemanju pravil in ki jim najbolj ustreza nered, v katerem lahko uresničujejo svoje slabo razvite navade. Ti učenci so potrebni pomoči in svetovanja, na drugi strani jim je navadno potrebno tudi pokazati, da neustrezno vedenje potegne za seboj tudi vzgojni ukrep. Mislim torej, da pravila o odnosih na naši šoli dobro delujejo. Pomembnejšo vlogo bi pa morali odigrati reditelji v razredu.

Najčanka

Ljudje in spomini

V življenju vsakega človeka so trenutki, ki pomenijo prelomnice. Eden takih trenutkov je najbrž tudi odhod v pokoj. Zato sem se odločila, da pet takih spoštovanih ljudi iz naše šole, ki zaslužno odhajajo v pokoj, povprašam, kakšni občutki jih prevevajo.

KAJ VAM JE POSEBEJ OSTALO V SPOMINU NA NAŠO ŠOLO?

Ravnatelj MARIJAN ŠPILAR:

- Ob prihodu na šolo sem se zaposlil kot profesor športne vzgoje. V svojem delu sem zelo užival in z veseljem poučeval. Tako je bila odločitev postati ravnatelj težka. Za ravnateljevanje ni bilo šole, zato je bilo uvajanje v to delo toliko težje in napornejše. Seveda so bile prisotne začetne težave, včasih mi je bilo celo žal za odločitev. Toda mi športniki poraze znamo prenesti in se ne vdamo kar tako.

Ravnatelj mi je povedal še to, da je bilo njegovo prvo pravilo pridobiti kvalitetne učitelje, kar mu je tudi uspelo, če vemo, da je sedemdeset odstotkov našega uspeha prav dobrega in odličnega.

Pomočnica OLGA GOLOB:

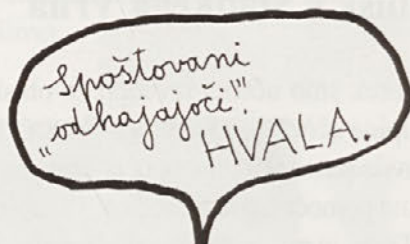
- V spominu mi bo ostalo predvsem delo z otroki, a tudi z odraslimi, saj je vsak nekaj posebnega. Naj se na šoli karkoli spremeni, je treba imeti vse rad, s tem pa ne mislim, da moramo drug drugemu popuščati. Skupaj moramo reševati probleme, biti soodgovorni.

Hišnik VID KASTELIC:

- Vse sodelavce bom ohranil v lepem spominu.

Učiteljica MARJANA ŠTERN:

- Zapomnila si bom predvsem učence. Posebno prvo in zadnjo generacijo.

Na vprašanje, kaj naročajo naslednjim generacijam, so vsi razen hišnika poudarili, naj se imamo radi. Hišnik je izrazil željo, da bi bilo na šoli več discipline. On že ve, zakaj.

Bilo mi je prijetno in v čast pogovarjati se s temi ljudmi, ki so se leta in leta razdajali generacijam mladih. Očitno je, da se veselijo pokoja, istočasno pa se ne bodo z lahkoto ločili od šole oziroma od nas. Kaže, da smo jim vsaj malo segli v srce.

Nina Dragičević, 8.a

Oblikovala: RENATA PLANINC

Najča zopet prejela nagrado

Dobili smo vabilo iz daljne dežele, iz daljnega kraja... Pravzaprav iz Pilovega uredništva v beli (pardon, sivi) Ljubljani. Novinarje Najče so povabili na podelitev priznanj najboljšim slovenskim šolskim glasilom. Pa smo šli.

Po jutranjem okrepčilu v slaščičarni Pri Jakobu, ki je bila, mimogrede pošolsko zbirališče našega likovnega učitelja Šustra in njegovih prijateljev, so nas prijazno pričakali v Delovi stolpnici, kjer je potekala podelitev.

Zbrali so se novinarji najboljših šolskih glasil v Sloveniji, vse skupaj pa je povezovala Blažka Müller, mnogim znana kot televizijska voditeljica, pa tudi po svoji rubriki v Pilu. Naša Najča je bila deležna kar precejšnje pozornosti. Vsi so nas spraševali, kako zmoremo že deset let ustvarjati kvaliteten časopis. Bili smo med šestimi šolami, ki so prejele priznanje za celoto.

Uradnemu delu je sledilo presenečenje. Pridružili so se nam namreč režiser in igralci novega, komaj posnetega slovenskega mladinskega filma *Nepopisan list*. Blažka je z njimi naredila kratek intervju, potem pa smo na vrsto prišli novinarji in jih vprašali vse, kar nas je zanimalo. Izkazalo se je, da smo včasih le nekoliko premalo radovedni, saj je kar nekako zmanjkovalo vprašanj.

Po ogledu Delove tiskarne smo šli še do Kolodvorske, kjer so nas prijazno popeljali v zakulisni svet Televizije Slovenije.

Skratka, dan je potekal nadvse zanimivo, še posebej pa smo veseli, da so pri Pilu zadovoljni z našim delom pri Najči. Upamo, da nas bodo prebiralci še v prihodnje. Sicer pa, to bo v veliki meri odvisno tudi od vas, dragi bralci, in širši sodelavci našega in vašega časopisa.

Maja Erhovnic, 8.a

Vsi petošolci smučarji

Smučarski tečaj za peti razred je potekal od 9. do 15. decembra 1998 na smučišču Gače. S šolskega dvorišča smo se vsak dan odpeljali ob osmih, nazaj pa smo prišli okoli druge ure. Prvi dan smo se razdelili v skupine in učitelju pokazali svoje smučarsko znanje. Naslednji dan pa smo smučali po dogovorjenem urniku. Zadnji dan smo svoje znanje preizkusili na tekmovanju.

Oblikovala: ANDJELKA, 6.d

O naši novi ravnateljici

Z začetkom leta 99 je prevzela vodenje šole Sonja Simčič, profesorica slovenščine.

Nova ravnateljica, Sonja Simčič, je že kot deklica poučevala dve leti mlajše otroke iz bloka. Učila jih je branja in pisanja, čeprav je zatrjevala, da bi rada postala zobozdravnica ali sodnica. Pri izbiri poklica slavistke so jo vzpodbujale njene učiteljice in profesorice. Uči zelo rada, zato ji je že sedaj hudo, ker ne bo več veliko v razredu. Da pa ne bi izgubila stika z mladino in slavistično stroko, bo še malo učila. Delo ravnateljice se ji zdi izziv, ki se ga je odločila sprejeti. Pri opravljanju tega poklica ji bodo pomagale izkušnje z otroki in branje strokovne literature. Veliko ji bosta v pomoč tudi njeni hčerki, katerih mnenje o šoli zelo ceni. Težje se ji zdi biti dober učitelj kot dober ravnatelj. Morda bo odgovor drugačen čez dve leti, ko bo imela nove izkušnje.

Andreja Mamilovič, 7.c

Še enkrat o našem dosedanjem ravnatelju

Po enaindvajsetih letih ravnateljstva se je od učencev in učiteljev poslovil Marijan Špilar.

Marijan Špilar se je že kot otrok odločil za šport, čeprav je bila želja njegove mame, da bi postal učitelj. Študiral je na fakulteti za šport. Postal je vrhunski športnik, metalec kopja. Med leti 62 in 72 je dosegel nekaj svojih najboljših rezultatov. Njegovo uspešnost simbolizirajo tri desetice. Deset let je bil član atletskih priznancev Jugoslavije, desetkrat je postal prvak Slovenije in deset let je nosil slovenski rekord v metanju kopja, 73 m in 1 cm. Ta rezultat je dosegel na evropskem tekmovanju v Rimu, ko je premagal tudi takratnega prvaka in se uvrstil na tretje mesto. Dvakrat je osvojil bronasto medaljo na balkanskih igrah in postal prvak Jugoslavije.

Športno kariero je zaključil, ko je postal ravnatelj. Na OŠ Center je učil športno vzgojo in učenci so pod njegovim vodstvom postali prvaki Jugoslavije v atletiki. Leta 71 se je zaposlil na OŠ Grm. Učenci so štirikrat osvojili naslov republiških prvakov. Leta 77 je prevzel delo ravnatelja. Ob svojem delu je bil zadovoljen. Deloval je v kolektivu dobrih učiteljev in učencev, zelo dobro se je razumel z učenci in njihovimi starši. Danes je ponosen na vse, kar je šola dosegla na različnih področjih, in na zelo visok učni uspeh.

Andreja Mamilovič, 7.c

Špela Kastelic, 7.c

Optimistično v prihodnost

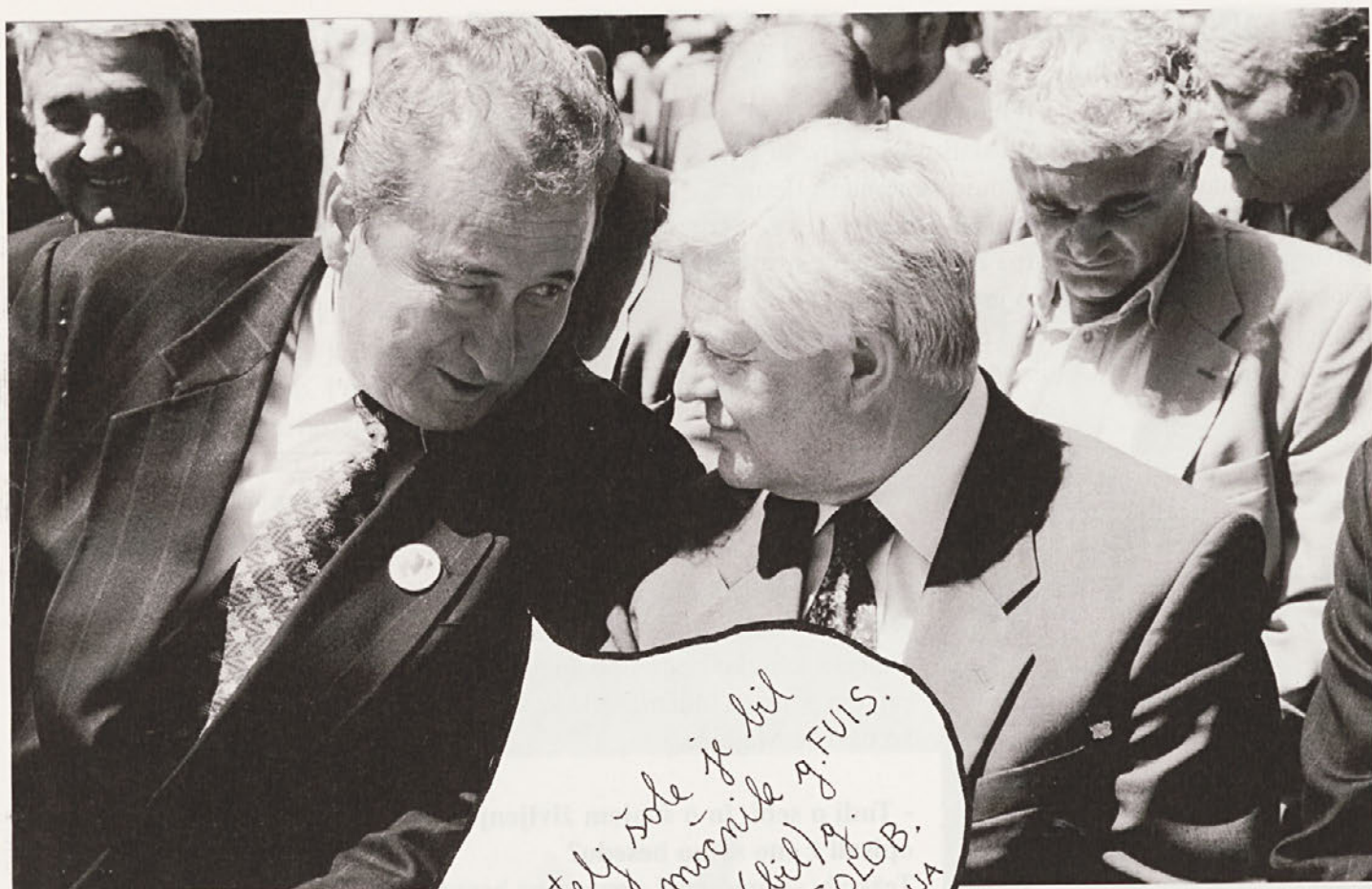
Ko smo novega pomočnika nove ravnateljice, pedagoga Tihomirja Troho, vprašali, kako vidi svoje delo na naši šoli v bodoče, nam je odvrnil z vprašanjem: »Kako se počutite v šoli, kako ste se imeli vsa ta leta?« Nato je nadaljeval: »Če se počutite dobro, če imate dobre izkušnje s šolo doslej, potem vam odgovarjam, da se bom trudil, da tako tudi ostane.

Naša šola je po mojem mnenju dobro organizirana, najpomembneje je, da v njej večinoma učijo učitelji, ki so s srcem v svojem poklicu in jim je največje zadovoljstvo videti uspešnega in zadovoljnega učenca.

Seveda pa ni nikoli tako dobro, da ne bi moglo biti boljše. Zato bom pri svojem delu poskušal ugotoviti, kje koga čevelj žuli. Pomagal bom pri odpravljanju vzrokov za različne težave.

Moje delo obsega tudi del pedagoškega vodenja šole, kar pomeni, da bom skrbel, da bodo pouk in druge dejavnosti potekale čimbolj neovirano in čimbolj kvalitetno. To zahteva vsakodnevno tesno sodelovanje z učitelji in drugimi sodelavci, učenci, starši. Verjemite mi, vsega tega se veselim, zato tudi optimistično zrem v prihodnost.«

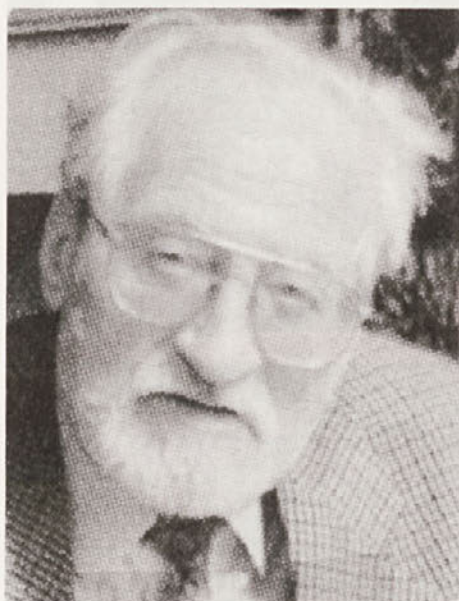
Ana Rangus, 8.b

Prvi ravnatelj šole je bil
 g. VUTE, prvi pomočnik g. FUIŠ.
 Drugi ravnatelj je (bil) g.
 ŠPILAR, pomočnica ga. GOLOB.
 Tretji ravnateljica je ga. SONJA
 SIMČE in pomočnik g. ТИХОМИР ТРОНА.

O Pavčku in mulcu v njem

O Tonetu Pavčku smo v preteklosti že pisali v Najči, vendar se ob posebni priložnosti nismo mogli upreti skušnjavi, da ne bi še enkrat. Znani slovenski literat namreč letos praznuje sedemdesetletnico. Od takrat je bilo napisanih že mnogo pesmi, vendar Tone Pavček še vedno marljivo piše in ustvarja. V osnovni šoli Mirna Peč so o svojem sokrajanu raziskovali na vseh koncih in krajih in tako je nastal projekt Tone Pavček in Šentjurska dolina. Na predstavitev smo se odpravile Nina, Monika in Maja, po koncu pa smo imele celo priložnost, da smo se z njim pogovorile.

- Vaša pesniška zbirka Majnice je še posebno najstniško obarvana. Kako ohranite stik s sodobno mladino?

Delno s tem, ko hodim po šolah, delno prek svojega vnuka. Veliko pa mi pri tem pomaga tudi mulc, ki še vedno živi v meni. Ko se je vse to združilo, so nastale Majnice.

- Tudi o sebi in o svojem življenju pišete v vaših pesmih. Bi se lahko opisali z eno samo besedo?

Težko bi se predstavil z eno samo besedo, mislim pa, da največ pove stavek Deček gre za soncem. To je tudi naslov moje pesniške zbirke. Izraža podobo življenja, različnih oseb v enem samem dečku; ta je enkrat plašen, drugič bojazljiv, nemiren, vesel, žalosten, radoživ... Tako kot tudi sonce ni vedno na nebu. Deček nosi podobo sonca v sebi, gre za njim.

- Ste v svojih otroških in najstniških letih velikokrat obiskovali Novo mesto?

Malokrat. Do sedmega leta me je tja s sabo jemala mama.

- Koliko ste bili stari, ko ste napisali prvo pesem?

To je odvisno od tega, kaj razumete pod besedo pesem. Čekal sem sicer že zelo zgodaj, nekje v petem razredu, vendar sem prvo »pravo« pesem O zvezdah napisal v tretji gimnaziji, ko sem bil star sedemnajst let.

- Je kakšna posebna oseba ali star, ki vas je navdušila za pisanje?

Nihče me ni navdušil, to nosim v sebi. Sorazmerno zgodaj sem se že odločil živeti z besedo, začel pisati, prevajati.

- Pesnite za male in velike. V čem se razlikuje pisanje za odrasle od tistega za otroke?

Način je različen. Drugačna je poetičnost, umljivost, pojmovnost. Postopek pa je enak. Treba je pesem občutiti, ne gre tudi brez navdiha. Za mlade pa je potrebno imeti še nekaj posebnega.

Maja Erhovnic, Monika Turk, Nina Možina, 8.a in 8.b

Srečanje s pisateljico Ivanko Mestnik

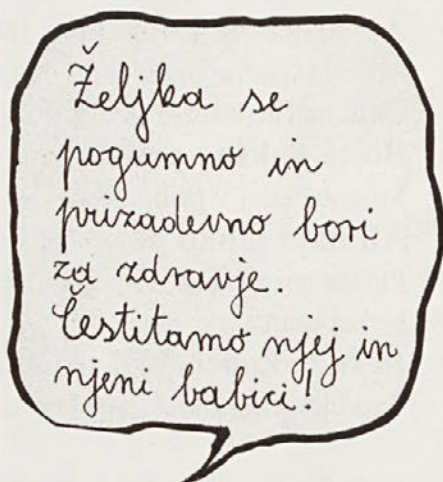
V petek, 18. decembra 1998, smo imeli 5. in 6. razredi kulturni dan. Obiskala nas je pisateljica Ivanka Mestnik. Prvo uro smo si ogledali zgodbo o njeni vnukinji Željki, ki ima cerebralno paralizo. Sledil je odlomek iz filma Forest Gump. Po malici se je s pisateljico pogovarjala knjižničarka Slavka Kristan. Imeli smo tudi kviz o njenih knjigah. Na vprašanja mi je pisateljica z veseljem odgovorila.

- **Koliko otrok je v vaši družini?**
- V naši družini je deset otrok, jaz sem se rodila deveta.
- **Kdaj ste začeli pisati knjige?**
- Knjige sem začela pisati šele v pokoju, prej sem pisala le krajše sestavke.
- **Prosim, opišite svoj najljubši dogodek iz otroštva.**
- Že prvi šolski dan je vplival na mojo odločitev, da sem postala učiteljica. Učiteljica se mi je zde-la kot dobra vila, lepo oblečena, prijazna.

- **Željka se zdravi v Londonu. Kako je z njo po zadnjem zdravljenju?**
- Zelo napreduje, dobila je šest injekcij za sprostitve mišic in si zelo prizadeva pri zdravljenju.
- **Kakšne so možnosti za nadaljnje zdravljenje?**
- Možnosti so, da londonska zdrav-nica pride na Hrvaško, če bo Željkin mama zbrala šest paci-entov s cerebralno paralizo, ki se želijo zdraviti kot Željka.

Alja Fir, 5.a

Oblikovala: RENATA PLANINC

Sredi prazničnega decembra nas je obiskal popularni pevec Jan Plestenjak. Povabili smo ga v okviru projekta Zdrava šola, saj želi Jan s svojim nastopom »Naj pove srce« prispevati k boljšemu duševnemu zdravju mladostnikov. Na simpatičen način nam je spregovoril o svojih željah, izkušnjah. Vzpodbudil nas je, da smo izrazili svoje strahove ter jezo. Vse to smo zapisali na belega zmaja na odru. Kar nekaj stvari je, ki nas že zdaj precej skrbijo, npr. strah pred napetostjo med prijatelji, strah pred starši, pred nasiljem in drogami. Na veliko srce smo skupaj z njim napisali tisto, kar nas veseli in bogati. V enournem nastopu je zapel nekaj pesmi, predvsem tistih o ljubezni, ki nas v zadnjem času še posebej zanima.

Jan Plestenjak na naši šoli

Intervju z Janom Plestenjakom

- **Kje boste preživel novo leto?**
- Za novo leto bom priredil koncert medicinskim sestram na Kliničnem centru.
- **Boste v decembru imeli veliko nastopov?**
- V decembru imamo vsako leto zelo veliko nastopov, letos pa jih imam 25.
- **Ali preživite kdaj novo leto v družinskem krogu?**
- Novega leta ne praznujem doma, saj sem takrat vedno zelo zaposlen. Od domačih pa mi je najbolj pri srcu nečak Val, ki je moja velika ljubezen.
- **Boste kakšno pesem posvetili njemu?**
- Mogoče kdaj v prihodnosti.
- **Ali nam lahko poveste, kdaj bo izšla vaša nova plošča?**
- Plošča naj bi izšla do poletja. Pravkar v Ljubljani snemam video spot Nekaj umira.
- **In še za konec. Kaj se vam je zgodilo lepega v decembru?**
- Zgodilo se mi ni nič posebnega poleg vsakodnevnih nastopov.

Kaj smo naredili? Kaj bomo naredili? Kaj lahko naredimo skupaj?

Z vključevanjem naše šole v Evropsko mrežo Zdravih šol smo se odločili, da bomo bolj dejavno skrbeli za svoje zdravje. Za načrtovanje dejavnosti, ki vplivajo na zdravje, je zadolžen šolski projektni tim, ki ga vodi pedagog Tihomir Troha in ga sestavljajo še:

Olga GOLOB, pomočnica ravnateljca, Lidija NOVAK, socialna delavka, Štefka DEŽMAN, vodja šolske prehrane, Lili VAVŽIK, razredna učiteljica, Jasmina STARC, razredna učiteljica, Tilka KAPLAN, razredna učiteljica, Alenka SPASOVSKI, učiteljica matematike, Fanika DRAGAN, učiteljica gospodinjstva, Majda KRIŽE, učiteljica športne vzgoje, učenka osmega razreda, Zdenka LINDIČ – DRAGAŠ, članica sveta staršev, Maruška dr. PLUT – LEVSTEK, šolska zdravnica, Cirila ŽIDANIK, medicinska sestra, Mira dr. MARAS – POGAČNIK, šolska zobozdravnica, Sabina GORNIK, zobna asistentka, Janez PENCA, član sveta KS Kandija – Grm.

Kljub temu da je letošnje leto namenjeno raziskovanju in ugotavljanju stanja in utrjevanju že utečenih aktivnosti, je steklo že nekaj novih akcij. Med drugim so se učenci likovnega krožka udeležili natečaja Svetovne zdravstvene organizacije za likovno delo, ki zadeva skrb za naše okolje. Žirija v Ljubljani je izbrala delo Nataše Ristovske, učenke 6. razreda. V vsej Sloveniji so izbrali 10 del, ki bodo potovala v London. Tam bodo nagradili najboljše iz vse Evrope. Dela ostalih udeležencev natečaja bodo predstavljena na konferenci na Bledu.

Zelo dobro teče tudi akcija umivanja zob, ki jo izvajajo učenci in učitelji v 1. in 2. razredu.

Sicer pa bomo v tem šolskem letu izpeljali še večdnevno izobraževanje za učitelje, povezano s skrbjo za telesno in duševno zdravje tako učencev kot učiteljev.

Izvedli bomo tudi nekaj anket med učenci in starši. Spraševali bomo o odnosu do zdravja, o tem, kaj učence v šoli moti, kaj bi spremenili itd. Veliko je tem, ki so povezane z zdravjem in o katerih bi bilo potrebno razmišljati. Te so: prehrana, ekologija, slaba drža...Upam, da bomo že v tednu izbirnih vsebin te teme malo načeli.

Nina Možina in Monika Turk, 8.b

Oblikovali: NINA in ZALA, 8.b

Najbolje se počutim, ko darilo kupim s svojim denarjem. Darila poklanjam zato, ker je to še ena možnost, da članom družine pokažem, kako jih imam rad in da sem hvaležen za delo, ki so ga opravili čez vse leto. Koliko pospravljanja, kuhanja in pomoči pri šolskem delu so vložili. Darila podarim bližnjim tudi zato, da jih razveselim. Ko pogledam darilo, ki mi ga je podaril kdo, ki ga imam rad, se spomnim na vse lepo, na slabo pa kar pozabim. Lepo je dobiti darila, a včasih jih je še lepše podariti. Pomoči pri izbiri daril ne potrebujem. Vedno razmišljam, s čim bi nekoga najbolj razveselil. Tako že razmišljam o darilu za učiteljico Marjano, če bo šla res v pokoj, kot govorijo. Na srečo imam še nekaj časa za razmislek in vem, da bom ugotovil pravo, čeprav si prav nič ne želim, da bi nas zapustila.

Luka Zupan, 5.b

Mislim, da so darila najboljši znak pozornosti. Nekoga obdariti, pomeni ga spoštovati. Ni pomembno, kakšna je vrednost tega darila, važna je iskrenost tega dejanja.

Obdarujemo lahko ob različnih priložnostih, kot so osebni prazniki, novo leto, velika noč, uspešno zaključeno šolanje,

matura ali pa kar tako, na primer osebi, ki nam je pri srcu. Kaj izbrati za primereno darilo, tudi ni vedno lahko. Starejšemu človeku ne moremo kupiti enakega darila kot svojemu sošolcu, zato se je pred nakupom z nekom dobro posvetovati. V knjigi o bontonu piše, da ne kupujemo darila, kot je perilo ali kakšne

dragocenosti. Poleg darila lahko priložimo še vizitko in ne smemo pozabiti ob tej priložnosti pogledati v oči in čestitati.

Mateja Lukač, 5.b

Darila darujemo svojim prijateljem, sošolcem in svojim bližnjim. Darujemo jih takrat, kadar kdo kaj praznuje ali če je kakšen praznik. Darilo izročimo tako, da ga zavijemo v lep pisan papir, povečamo nekaj lepih stavkov in ljubeznivo podarimo. Kadar ne veš, kaj bi podaril, lahko prosiš njene ali njegove starše za nasvet. Zdi se mi najlepše, kadar slavljenec dobi darilo in ko ga odvija. Kadar ti kdo izroči darilo brez kakršnihkoli razlogov, mi je tudi všeč, ampak seveda samo, če gre za majhna darila, za kakšna večja pa se mi zdi butasto. Drugače pa rada podarjam darila. Takrat mi je pri srcu toplo. Za darila ni pomembno, da so velika, pomembno je, da se spomniš svojih dragih.

Sanja Nenadič, 5.b

Oblikovala: KLAVDIJA ZORAN, 7.d

Darilo dam za posebne priložnosti, kot so god, rojstni dan, miklavževu, novo leto in božič.

Darilo podarim tako, da najprej slavljenču čestitam, nato pa mu kulturno izročim lepo zavito darilo. Darilo izbiram tako, da tistega, kateremu je namenjeno, dolgo opazujem, kaj mu je všeč.

Včasih mi pomagata mami ali sestra izbrati darilo za slavljenca. Včasih pa tudi vprašam njegovo ali njeno sestro ali brata, kaj ima rad. Darila podarim, če me kdo povabi ali pa brez razloga. Brez razloga pa dam darilo, da presenetim.

Jaz raje darila podarjam, kot pa prejemam.

Danira Parancin, 5.b

Darila je težko izbirati, še posebno za prijatelje. Pri izbiri mi pomagajo drugi prijatelji ali pa slavljenca izprašam na poseben način. Tako vem, kaj si želi in mu željo poizkušam izpolniti. Najprej slavljenki čestitam, nato pa ji podarim darilo. Darila rada sprejemam. Največkrat jih dobim ob rojstnem dnevu ali ob praznikih. Ko dobim zavito darilo, me zanima, kaj je notri. Počasi odvijam papir. Čeprav sem nestrpna, se zadržim, da ga ne odpiram prehitro. Najboljši del pri darilu je odpiranje. Nekateri otroci pa prinašajo darila brez razloga. Zdi se mi, da je tako darilo podkupovanje.

Zala Dragaš, 5.c

Oblikovala: KLAVDIJA ZORAN, 7.d

Če bi pri nas crknil televizor

Če bi pri nas crknil televizor, bi bila za mojega očeta to polomija. Držal bi se za glavo in najbrž popil nekaj aspirinov. Moja mami bi bila zelo vesela in nasmejana. Spekla bi dobro pecivo ali pa bi se z mano in z mojim bratcem igrala. Človek ne jezi se. Moj starejši brat bi bil zelo žalosten, ker ne bi mogel gledati svoje najljubše nadaljevanke in filmov. Moj bratec Nenad bi vzel kolaž in nekaj izdeloval. Jaz pa bi prebrala kakšno dobro knjigo. Ko pa bi se televizija pozdravila, bi bilo vse spet po starem.

Sanja Nenodič, 5.b

Če bi pri nas crknil televizor, bi ga takoj nesli popraviti. Vse bi bilo zelo čudno, moj ati bi pogrešal nogomet in smučanje, moja sestra risanke, mami in jaz filme. Ko ne bi bilo televizije, bi delali kaj drugega, ne vem pa kaj. Čez nekaj časa bi televizor popravili in spet bi bilo tako kot prej.

Tjaša Može, 5.d

Če bi se pri nas pokvaril televizor, bi z bratom skoraj do večera igrala igrice na računalniku. Zvečer bi se vsi družinski člani zbrali v dnevni sobi in bi začeli kartati. Naslednje jutro bi televizor odpeljali v popravilo. Čez nekaj časa bi ga odšli iskat in takoj, ko bi ga postavili na svoje mesto, bi ga z bratom prižgala in ga gledala do noči.

Zala Dragaš, 5.c

Če bi nam crknil televizor, bi se začeli igrati igre, kot so monopoli in Človek ne jezi se. Če se pa ne bi hoteli igrati družabnih iger, bi šel pa vsak po svoje. Jaz in moj bratec bi se igrala na računalniku, sestra bi šla k prijateljici, mami in oči pa k sosedu na kavo.

Danira Parancin, 5.b

Če bi pri nas crknil televizor, bi se moja mama zahvaljevala bogu: »O, končno vsaj malo miru!« Moj brat bi se kar ulegel v posteljo in bi žaloval. Takšen je pač on! Moja sestra bi se začela igrati, posebej zjutraj bi dolgo spala, ker ponavadi gleda televizor. Za mojega očeta pa bi to bil konec sveta. Jaz bi kupil lutke in jih oponašal kot filmske igralce. Ampak kaj jaz morem, takšna je pač NAŠA družina.

Nenad Nenodič, 5.b

Naš besedni »zaklad«

Nekateri učenci iz naše šole svoj besedni zaklad bogatijo z izrazi, ki jim s tujko rečemo vulgarizmi. Vulgarizmi so besede, ki se na naši šoli kar pogosto uporabljajo in jih ljudje izrečejo v prepiru, zbadanju in besednemu norčevanju. Ne vedo pa, da lahko takšne besede človeka prizadenejo. Nekaj učencev 7. in 8. razreda sem prosila za odgovore na naslednja vprašanja:

1. Kaj misliš o tistih, ki uporabljajo vulgarne izraze?
2. Kaj bi naredil s tistimi, ki jih uporabljajo, če bi bil ravnatelj šole?
3. Ali so te tovrstni izrazi kdaj še posebno prizadeli?

Monika, 8.a

1. Mislim, da so na nižjem nivoju, saj ne znajo uporabljati drugačnih izrazov, zato uporabljajo te.
2. Tistih, ki uporabljajo te izraze, ni veliko, zato bi vzpodbudila druge, da bi na tiste, ki jih uporabljajo, gledali kot na manjvredne. Tako bi jih tudi nehali uporabljati.
3. Ne.

Maja, 8a

1. Pomanjkanje besednega zaklada. Se pa tudi navadiš, ko poslušáš druge okoli sebe in še sam potem tako govoriš.
2. Najbrž jim šola ne more nič narediti. Razen če bi se vsi (no ja, večina) zavzeli za to.
3. Taki izrazi so že prepogosti, da bi se preveč ozirali na ljudi, ki jih govorijo.

Zoran, 7.d

1. Niso normalni. Saj tako se vendar ne pogovarja.
2. Takoj k pedagogu.
3. Redko.

Mateja, 8.b

1. Mislim, da so na nižjem nivoju (tisti, ki tako govorijo).
2. Prepovedala bi uporabljanje teh izrazov v šoli.
3. Ne.

Amerisa, 8.a

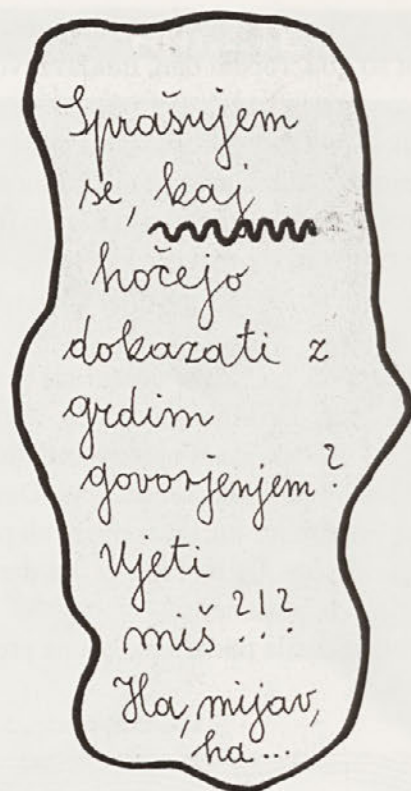
1. V moji družini niso zaželeni.
2. Če bi ga slišala, bi celo popoldne nadomeščal čistilko.
3. Ja. Nisem se počutila prav dobro

Blaž, 7.d

1. Morali bi k psihiatru.
2. Pogovor z razrednikom in pedagogom jim ne bi ušel.
3. Ne, ker se mi zdi, da so del mojega vsakdana.

Uroš, 7.b

1. Kaj pa vem.
2. Pogovor z mano kot ravnateljem.
3. Ja, ampak le enkrat..

Nina Murko in Klavdija Zoran, 7.d

Oblikovala: KLAVDIJA ZORAN, 7.d

GLASBENA STRAN FUNKY BABES

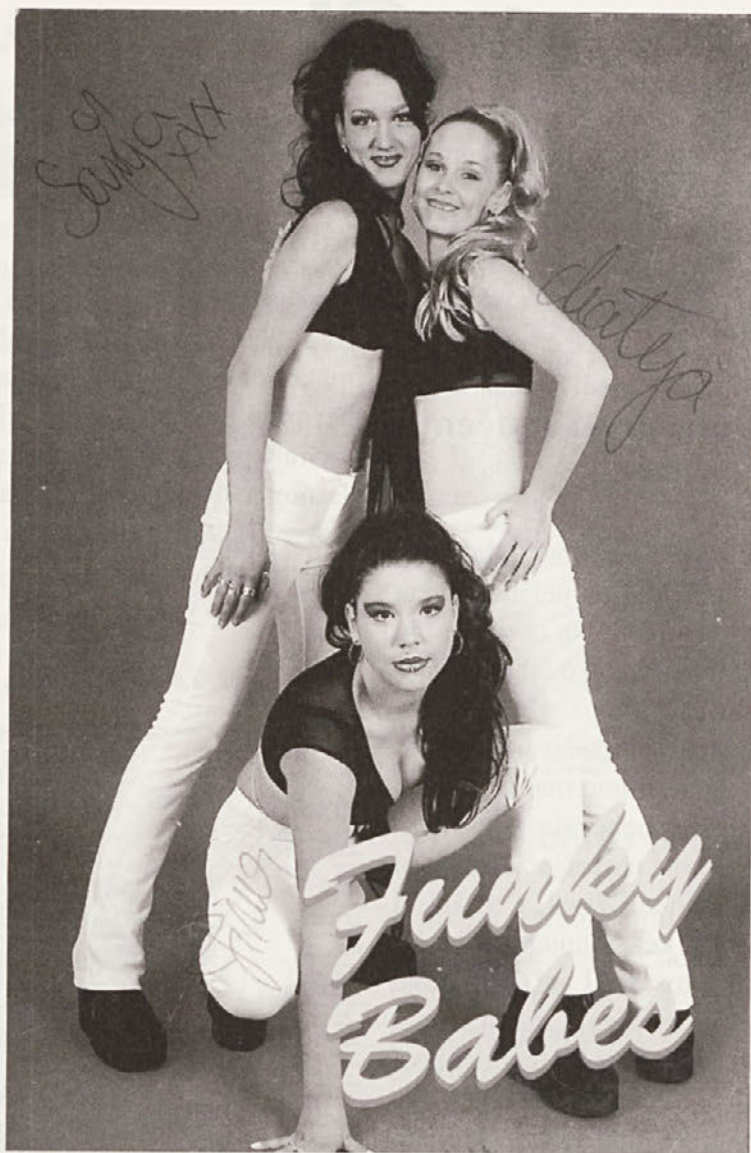

Tri postavne, energične punce, ki slišijo na ime Funky Babes, Sanja, Mateja in Tina so iz Maribora. Rade plešejo, pojejo ter nastopajo, skupaj pa so od lanskega julija. Nastopov imajo še in še, predvsem pa v diskotekah. Imajo dve svoji pesmi z naslovom Sexy Boy in Feal the beat, plešejo pa tudi na druge pesmi. Vadijo ob koncu tedna, če le imajo čas. Pravijo, da je bilo na začetku kar malce naporno, predvsem zaradi šole, saj so imele malo prostega časa. Vikendi so bili prenatrpani z nastopi, včasih so jih imele tudi med tednom. Živijo za glasbo in ples.

Nameravajo posneti pesem v slovenščini, imeti dosti nastopov, odprle so tudi svojo plesno šolo. Tri simpatične punce so tudi dobre in prijazne sogovornice. Naslov njihovega Fan kluba: Cesta proletarskih brigad 60, 2000 Maribor. Dekleta še veliko obetajo.

Sanja Cerjak, 7.d

Oblikovali: NINA in ZALA, 8.b

NOVO: sveže knjige za prosti čas. Dobite jih v šolski in mestni knjižnici.

- Frances H. Burnett: Mali lord Fountleroy
 - Luisa M. Alcott: Dobre ženske
 - Dave Pelzer: Otrok brez imena
 - Lucy M. Montgomery: Ana z Zelene domačije
 - Pelz Monika: Zvezdnik
 - Jack Canfield: Kurja juhica za najstniško dušo
 - Janja Vidmar: Aknožer
 - Ivan Sivec: Čarobna violina
 - Johannes M. Smiel: Mama ne sme zvedeti
 - Charles Nordhoff: Otok Pitcairn
 - Jean Webster: Dolgonogi očka
 - Dave Pelzer: Izgubljeni fant
 - Louisa M. Alcott: Staromodno dekle (še pride)
- In še mnogo drugih je, ki čakajo, da jih preberete.

MALO NAJČA

Dan boja proti mučenju živali

Ljudje v svoji neumnosti tako grdo ravnajo z živalmi, da nekatere vrste že skoraj izginjajo. Na ta dan mora vsakdo pomisliti, kako lahko pomaga ubogim živalim.

Sama imam zelo rada živali. Na cesti nikoli ne grem mimo mačke ali psa, ne da bi ga vsaj pobožala. Že od nekdaj je bila moja največja želja, da bi imeli kakršnokoli žival, a to žal ni bilo mogoče, ker stanujemo v bloku in nimamo prostora. Lani sta na moje največje presenečenje mami in oči privolila, da lahko z bratcem dobiva zlate ribice. Tako imam sedaj dve zlati ribici, ki jima je ime Meli in Bily. Zanju lepo skrbim in ju trikrat na dan hranim. Zdi se mi, da se prav dobro počutita. Prav škoda, da ne moreta govoriti.

Upam, da bodo ljudje nekoč postali pametnejši in bodo z živalmi delali boljše, kajti žival je lahko človekov najboljši prijatelj.

Petra Božič, 3.c

Ribici

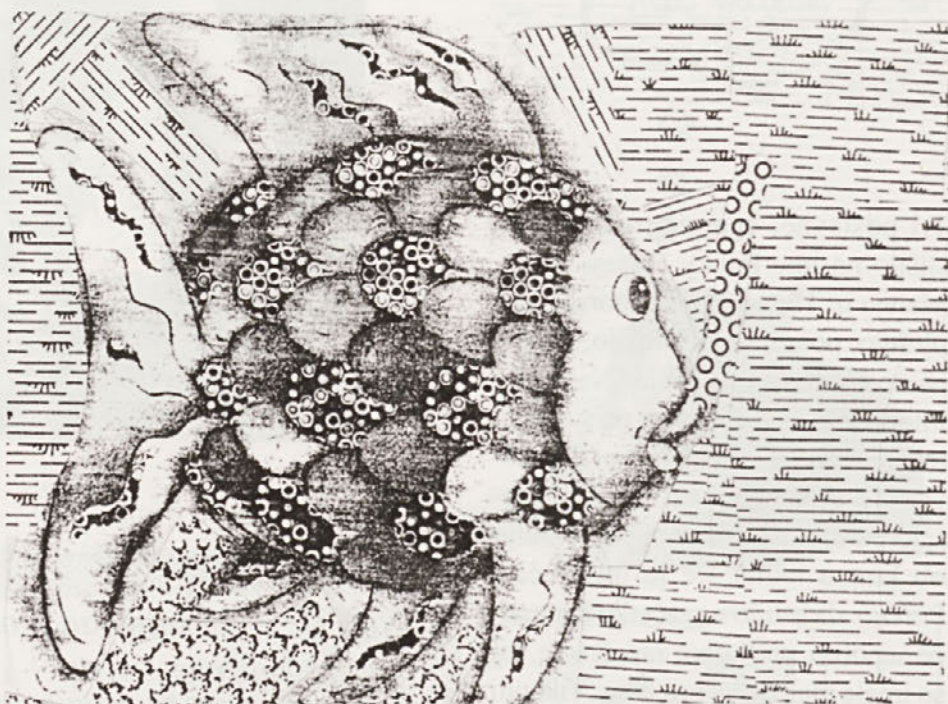
Imam dve ribici. Pajčolanki je ime Tina, zlati ribici pa Filip. Najraje imata hrano v kosmičih. Vsak tretji dan jima menjamo vodo. Hitri sta kot raketa. Lepo skrbim za njiju. Hranim ju dvakrat na dan. Kadar nas ni doma, skrbi za ribici stara mama. Včasih grem k potoku. Ribe v potoku so veliko večje od mojih.

Vesna Glavač, 3.a

Žabica

Rega, rega, kvak, sem Regica iz mlak. Rada regam, rada skačem in raziskujem stare mlake. In ko v lužo skočim, vse okrog pomočim.

Špela Zupančič, 2.b

Medvedek na obisku

Medvedek prišel je v malo vas, zjutraj zaslišal otroški je glas. Preplašen na šolski hruški sedi in se jim smeji.

Lidija Lipovec, 4.c

Moja psička Pia

Pia ni navaden pudelček. Ima pet let. Je zelo naučena. Daje tačko in uboga na sedi. Vsi jo imamo radi, ona pa ima najraje mami. Kadar pride domov, zelo cvili in laja od veselja. Kadar grize kosti, renči na očka, ker jo draži. Pia je zelo zbirčna.

Manca Levstik, 3.c

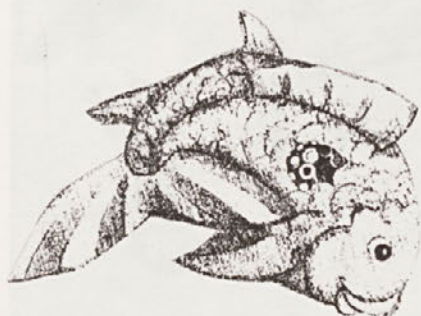
Oblikovala: URŠKA KNAPFELJC, 6.b

Moj očka

Moj očka dela na železnici. Ime mu je Matjaž. Ima črne lase in rjave oči. Moj oči rad igra na kitaro. Do mene je prijazen. Stanuje na Potoku in ima veliko hišo. Rad se tudi vozi s kolesom. Bil je že velikokrat prvi in ima že kar nekaj pokalov. Je srednje velik. Ima dva avta. Imam ga rada.

Špela Zupančič, 2.b

Gimnastika

Treniram gimnastiko. Trening imam štirikrat na teden. Najraje delam vaje na bradlji. Ko sem prvič zagledala bradljo, me je bilo strah. Naredim tudi »špago«. Pri vsakem orodju moram imeti stegnjene noge. Vaditi moram natančno in previdno. Biti moram vztrajna. Kmalu bomo imeli tekmovanje. Mojima učiteljicama je ime Ruža in Mateja.

Sara Mihelj, 2.c

Oblikovala: ADRIANA BARTELJ, 6.b

Šola v davnih časih

Moj dedi je hodil v šolo v Nemško vas. V prvem razredu je bilo okoli petdeset učencev. V torbi so imeli dva zvezka, čitanko, puščico, radirko, suhe barvice in navaden svinčnik. Kasneje so imeli tudi nalivno pero. Namakali so ga v črnilo, ki je stalo v črnilniku na mizi. Mize in klopi so bile hrapave. Tabla je bila majhna in pritrjena na stojalu. Učitelj je imel kredo in šibo, ki jo je včasih tudi uporabil. Sedaj je šola veliko boljša kot v starih časih.

Tjaša Cesar, 3.a razred

Brez vlaka ni strojevodje,
brez tovarne vlaka ni.
Brez glave ni misli,
brez misli se ne živi.
Brez vode ni življenja,
brez življenja človeka ni.
Vrtnica brez vode tudi ne živi.

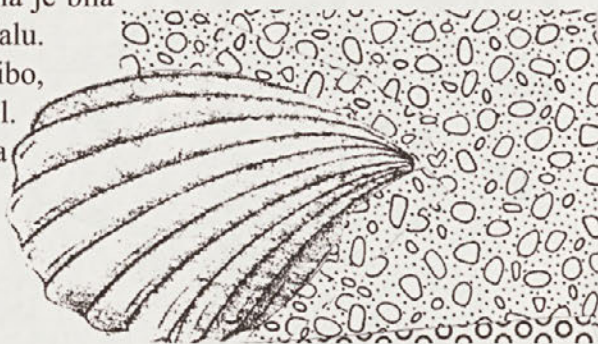
Andrej Spudič, 1.b

Leva desna

Leva desna, ena dva,
strumna četa koraka.
Četa malih škrtov z gore,
ki jim nihče nič ne more.
Četa malih škrtov z gore,
ki jim nihče nič ne more.

Sabina Saje in Kristina Krnc, 1.b

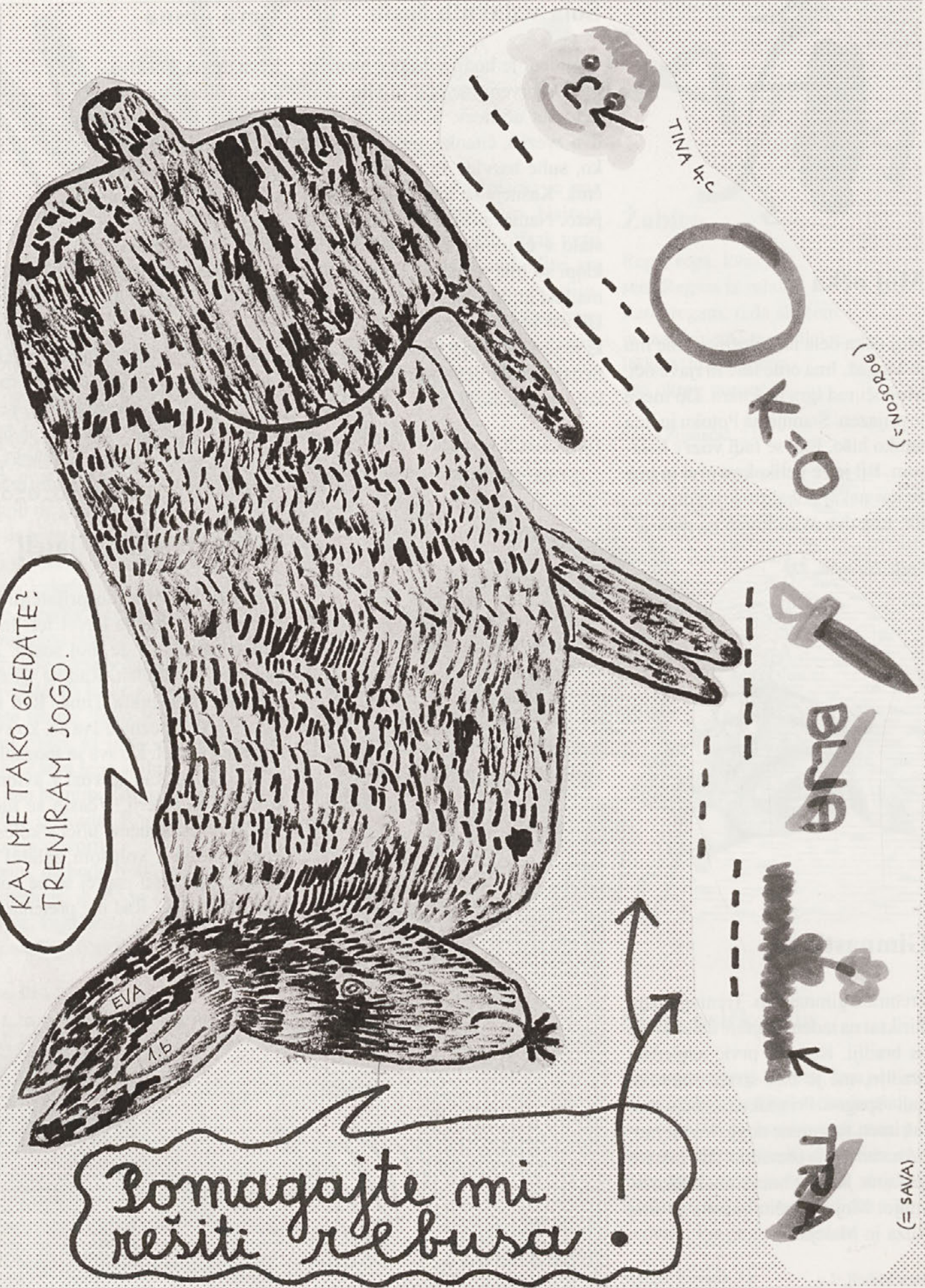

Moj najboljši prijatelj

Mojemu najboljšemu prijatelju je ime Aljoša. Star je devet let. Ima kratke rjave lase. Je moj sosed. Je pameten in vljuden. Rad se igra z orožjem. Ima brata Tima. Rad se lepo oblači. Spoznala sva se, ko sva bila stara pet let. Ko sva se spoznala, je bil plašen. Rad se vozi z avtom, kolesom in rolerji. Včasih se tudi voziva po Adamičevi ulici s kolesi. Enkrat se je s kolesom zaletel v ograjo. Od takrat naprej se ne vozi več s kolesom. Rad me pretenta in ve veliko vicev.

Jan Novak, 3.a

KRONIKA

SEPTEMBER 1998

- 1.9. Prvi šolski dan za učence od 2. do 8. razreda
- 1.9. Začetek za prvošolce – v avli
- 3.9. Skupni roditeljski sestanek 1. in 2. razreda
- 4.9. Nastop češkega otroškega folklornega ansambla Reclavek za učence od 1. do 8. razreda
- 6.9. Odhod 6.c in 6.d v ŠN
- 6.9. Prihod 6.a in 6.b iz ŠN
- 12.9. Prihod 6.c in 6.d iz ŠN
- 16.9. Sestanek sveta šole
- 17.9. Oddelčni roditeljski sestanki
- 17.9. Dan zlatih knjig
- 25.9. Šolsko tekmovanje iz logike
- 29.9. Konferenca učiteljskega zbora

OKTOBER 1998

- Od 1. do 7.10. Teden otroka
- 1.10. Predavanje za starše 5. razreda: Prehod na predmetno stopnjo
- 1.10. Govorilne ure
- 5.10. Svetovni dan učiteljev
- 5.10. Sprejem delegacije učencev pri županu Mestne občine NM
- 7.10. Brezplačna filmska predstava Levji kralj
- 9.10. Dan duševnega zdravja
- Od 8.10. do 10.10. Dnevi odprtih vrat na Srednji kmetijski šoli Grm
- 16.10. Svetovni dan hrane
- 17.10. Področno tekmovanje iz logike
- 21.10. Konferenca učiteljskega zbora
- 24.10. Dan OZN
- Od 26.10. do 1.11. Jesenske počitnice

NOVEMBER 1998

- 5.11. Predavanje za učence 8.r in starše Ekonomska SŠ
- 5.11. Govorilne ure
- 6.11. Predstavitve knjige Ivanke Mestnik za 3. in 4. razred
- 12.11. Predavanje za starše od 1. do 8. razreda Mladi in odvisnosti
- 14.11. Državno tekmovanje iz logike
- 19.11. Konferenca učiteljskega zbora
- 20.11. Dan otroka
- Od 26.11. do 29.11. Razstava malih živali v telovadnici

JANUAR 1999

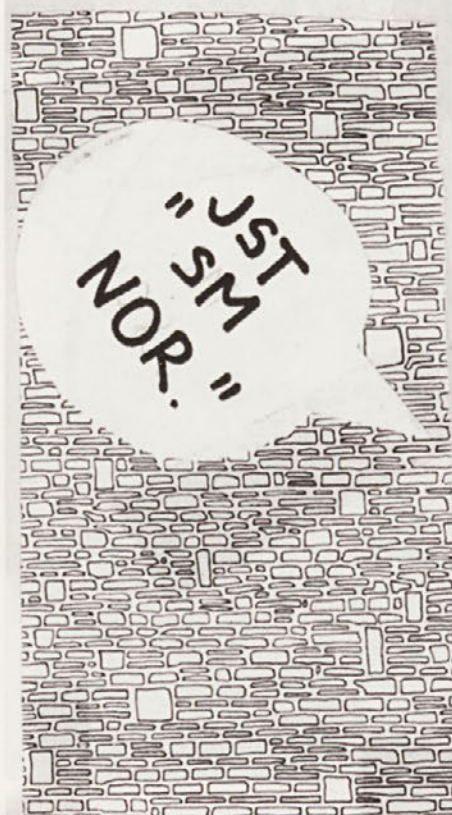
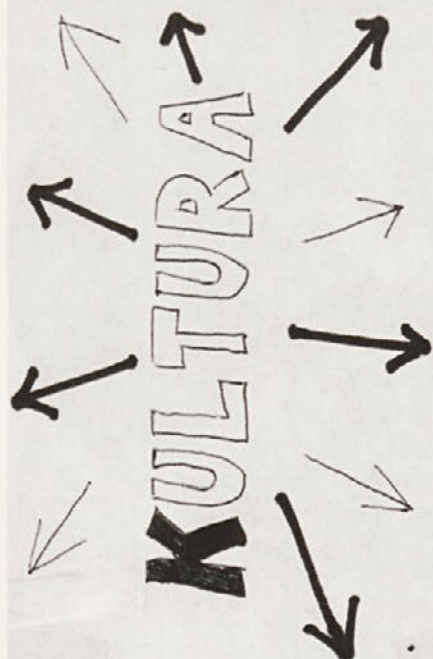
- 6.1. Gledališka predstava Fant v avtobusu za 7. in 8. razrede
- 7.1. Oddelčni roditeljski sestanki
- 12.1. Konferenca učiteljskega zbora
- 15.12. Področno tekmovanje Word for Windows
- 18.1. Odhod 7. razredov v šolo v naravi
- 19.1. Kulturni dan za 8. razrede – Igralec – Cankarjev dom
- 22.1. Prihod 7. razredov iz šole v naravi
- 27.1. Sestanek sveta staršev

DECEMBER 1998

- 1.12. Svetovni dan boja proti AIDS-u
- 1.12. Gledališka predstava Kralj v gledališču za 4. razrede
- 2.12. Sestanek sveta šole
- 3.12. Predstavitve programa gimnazije za učence 8.r in starše
- 3.12. Govorilne ure
- 4.12. Svetovni dan invalidov
- 10.12. Grmsko srečanje
- 11.12. Šolsko tekmovanje Oblikovanje besedil Word for Windows
- 14.12. Tehnični pregled šole
- 21.12. Kulturni dan 1. razredov in 4.b – Cankarjev dom
- 22.12. Ocenjevalna konferenca
- 24.12. Zaključek prvega ocenjevalnega obdobja
- Od 25.11. do 3.1.1999 Novoletne počitnice

mali Lobelt

Suzanne von Lohuizen: **Fant v avtobusu**

Kritika gledališke igre

Pred kratkim smo si sedmošolci in osmošolci v kulturnem domu Krka ogledali gledališko predstavo *Fant v avtobusu*. Literarno delo Suzanne von Lohuizen je režiral Samo Strelec, uprizorilo pa ga je Gledališče Ptuj. Igralsko ekipo sestavljajo Nenad Tokalić – Nešo v naslovni vlogi, Nataša Burger v vlogi njegove prijateljice ter Vesna Lubej, ki je zaigrala Robertovo mamo. *Fant v avtobusu* je zgodba o psihotičnem Robertu, ki ga je pri dvanajstih zapustila mama. Sedaj je star dvaintrideset let, živi v fikcijskem avtobusu in svoje ime še vedno izgovarja Lobelt. Njegova ednina vez z realnostjo je Karolina, dekle, ki zanj skrbi in kateri je, poleg nas, otrok, edini dovolil, da vstopa v njegov svet. Avtorica se je pri igri spoprijela s prikazom drugačnosti in vprašanjem meje med normalnim in nenormalnim, kje je tista meja, ko te zunanost lahko označi za norega in ali so imeli učitelji, vzgojitelji, zdravniki in Lobeltova mama prav, ko so ga obtožili norosti. Lobelt je dejstvo, ki so mu ga vsiljevali v otroštvu, sicer sprejel, vendar se nikoli ni mogel sprijazniti s krutostjo svoje mame. Čeprav bi Lobelt želel postati »normalen« in dokazati tako materi kot nam, da se motimo o njem, za to nima dovolj moči. Sama tematika dramskega dela je dobro zastavljena, kajti pisateljica ima tudi sama praktične izkušnje z otroki, ki so drugačni od tistega, čemur družba pravi normalno. Dogajanje je položeno na dlan (z dialogi, efekti), kar je pohvalno, po drugi strani pa vedoželjnemu gledalcu onemogoča užitek globljega odkrivanja Lobeltove osebnosti. Če je scenarij že tako dosleden, bi lahko bolj konkretno prikazali še to, da Robert v resnici ni nor. To namreč vztrajno dokazujejo v gledališkem listu. Glavni igralec se mi je zdel v vlogi Lobelta zelo prepričljiv. Prav tako je Vesna Lubej odločno zaigrala hladno mater iz njegovih halucinacij. Le igra Nataše Burger je bila nekoliko manj profesionalna, zato je bila Karolina na odru bolj negotova kot kaj drugega. Kljub nekaterim nepopolnostim predstave se mi zdi pomembno že samo dejstvo, da smo si s šolo ogledali kaj sodobnega. Prav tako se je enkrat po dolgem času zgodilo, da po ogledu med učenci ni bilo slišati toliko negativne kritike kot po gledaliških predstavah v okviru šole doslej.

Maja Erhovnic, 8.a

Oblikovala: MAJA ERHOVNIC, 8.a

Vsak človek bi moral sebe dojemati kot bitje, ki ga nekdo potrebuje.

INTERVJU S KNJIŽNIČARKO SLAVKO KRISTAN

1. Dopoldan na naši šoli, popoldan pa v Pionirski knjižnici. Je to naporno?

Ja, ampak je tudi prijetno delo in ga z veseljem opravljam.

2. Za vse knjižne molje in bodeče knjižničarke bi bilo zanimivo vedeti, kaj vse je vaše delo.

Opravljam pedagoško delo. To pomeni, da navajam mlade na iskanje informacij po strokovnih knjigah in na uporabo knjižnega gradiva.

3. Kaj je bilo odločilnega pomena, da ste se odločili za ta poklic? V čem je čar?

Študirala sem slovenščino in knjižničarstvo in sem tudi poučevala. Ko dobim svežo knjigo v roke, si jo najprej ogledam, da jo lahko priporočam in dajem nasvete. Pa tudi od bralcev dobim mnenja o knjigi.

4. Vaš najljubši verz?

VSAK ČLOVEK BI MORAL SEBE DOJEMATI KOT BITJE, KI GA NEKDO POTREBUJE.

5. Predvidevam, da veliko berete. Kaj pa najraje?

Najraje berem pravljice.

6. Obrnimo pogovor v drugo stran. Koliko je po vašem mnenju naša generacija osmošolcev seznanjena s klasično književnostjo?

Vsekakor bolj kot pred leti. Povečalo se je obiskovanje knjižnic pa tudi poseganje po kvalitetnih knjigah. Mladim je treba brati. Tako jih pritegneš.

7. Mislite, da bi bilo potrebno spremeniti kaj v programu izobraževanja?

V osnovni šoli so za domače branje priporočene predvsem knjige slovenskih avtorjev, tuje pa učenci spoznajo v srednjih šolah. Če bi tudi v osnovni šoli brali knjige tujih avtorjev, bi bilo prenapolnjeno. Veliko je odličnih knjig kot npr.: MOMO, MALI PRINC, JOHNATAN LIVINGSTON, GALEB, NEDOKONČANA ZGODBA. Te lahko vsak prebere prostovoljno.

Sicer pa lahko učenci opravljajo bralno značko in s tem spoznavajo svetovno književnost. Lahko bi pa tudi organizirali BRALNI KLUB.

8. Kako bi opogumili mlade pesnike in pisatelje, da bi svoje besede, iz duše prenesene na papir, tudi objavili?

Večina učencev, posebno osmošolcev, več piše kot bere poezijo. Jaz že dve leti vodim DOLENJSKI KNJIŽNI SEJEM. Tam mladi javno preberejo svoje izdelke. Tudi šolska glasila so dober začetek.

Se radi smejete,
oglejte si film

THERE IS SOMETHING ABOUT MARY

Končno je med nas prišla prava komedija, mestoma okrutna in neokusna, vendar neverjetno zabavna. Režiserja filma, brata Ferry, sta prava mojstra komedij, kar sta že dokazala z Butcem in butcem ter to potrdila z Nori na Mary.

Mary (Cameron Diaz) je blondinka modrih oči, v katero so noro zaljubljeni vsi največji »luzerji« in norci. Tak je tudi glavni junak, ki je nanjo nor že od srednje šole. Po desetih letih se odloči, da jo zopet poišče in za to delo najame polizanega privatnega detektiva, ki se seveda zaljubi v Mary. Naprej boste videli sami, vedite pa, če imate slabo srce ali želodec, tega filma ne priporočam. Srce vam bo odpovedalo ob neverjetno smešnih in »odpuljenih« situacijah, želodec pa se vam bo obračal ob nekaterih zelo krutih in ogabnih prizorih, ki pa so seveda smešni za umret. Edina stvar, ki mi ni bila tako všeč, je konec, ki je preveč klasičen in če bi se končal tako, kot že kaže, da se bo, bi bilo res popolno, ampak vsega tudi ne moreš imeti. Naj vas to nikar ne odvrne od ogleda.

OCENA 9,5/10

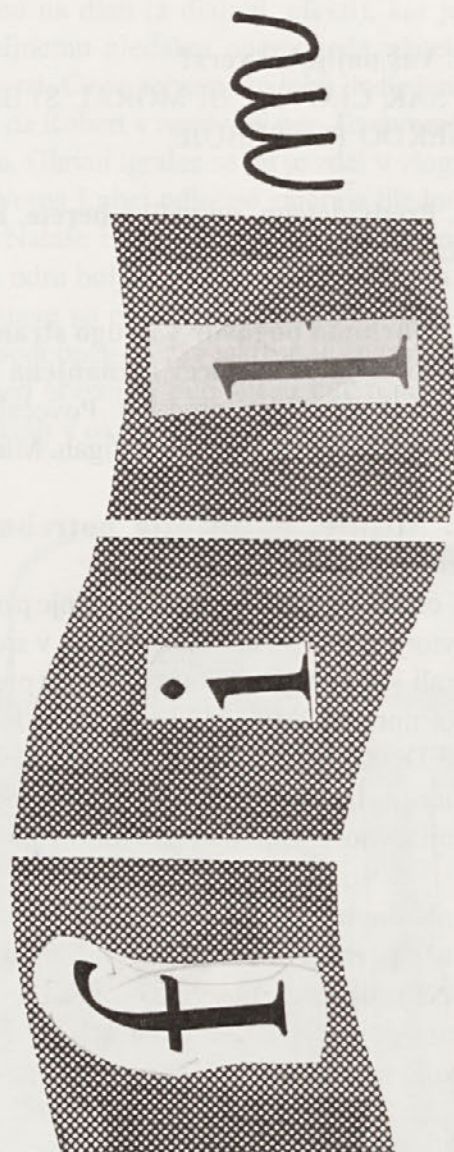
SAVING PRIVATE RYAN

Vojna in smrt sta v filmih ponavadi prikazana kot nekaj zabavnega, vsakdanjega in vznemirljivega. Hladnokrvni in mišičasti junaki mirno pobijejo okoli petdeset slabih fantov, dobijo dva strela v telo, kar jim seveda nič ne škodi, saj so vendar močno vzdržljivi in na koncu ubijejo glavno hudobo ter se na motorju z dekletom odpeljejo v sončni zahod. V Reševanju vojaka Ryana je smrt res vsakdanja, vendar ne zabavna, temveč grozljiva. Temu ste priča že na začetku filma, ko se zavezniki izkrcajo na obalah Normandije, Nemci pa jih pričakajo na vrhu hriba, varno zaprti v bunkerjih in oboroženi s strojnicami. Streli švigajo z vseh strani, vojaki padajo kot pokošeni in nimajo časa biti junaki. Če preživiš, imaš možnost vrniti se domov in to je cilj vseh. Vojna je končno prikazana v svoji pravi luči, ne kot herojsko in častno služenje državi, ampak umiranje in mučenje za domovino, ki te bo v primeru smrti pokopala na vojaško pokopališče z lepo pokošeno travico in te pozabila kot na tisoče drugih.

Mama je v vojni izgubila tri sinove. Četrty, Ryan, je nekje na bojnih črtah v Normandiji. Vojska pošlje osem izurjenih vojakov, da ga poiščejo in pripeljejo domov. Med filmom se pojavljajo mnoga vprašanja, npr. ali je njegovo življenje vredno več kot naših osem. Spielberg je posnel neverjetno realistično vojno dramo, ki vas bo pretresla in navdušila na poseben način.

OCENA 10/10

Nejc Gazvoda, 7.b

Oblikovala: MONIKA, 8.b

ENGLISH NOTES

Hello and welcome to our new page in English. We will try to write some articles in each issue of Najča. Here is something amusing for your free time. We hope you will like it.

The editor

Personality quiz: HOW BRAVE ARE YOU?

1. How do you feel before writing a maths test?

- A I am nervous.
- B I am scared.
- C I am self-confident.

HELP!

2. What is your favourite animal?

- A rabbit
- B lion
- C cat

3. If you had a chance would you go bungee-jumping?

- A Yes, definitely.
- B Maybe.
- C No way.

4. There is a drowning man in the lake. Would you help him if you knew your life was in danger?

- A Yes, I would.
- B No, I do not want to die yet.
- C I would call 911.

5. Which mountain would you like to climb?

- A Gorjanci
- B Mont Everest
- C Triglav

6. Would you rob a bank?

- A Yes, if I had a partner.
- B No, I do not want to go to prison.
- C No, I think I am not able to do that.

7. Would you feel embarrassed to walk naked on a crowded beach?

- A Yes. I would never do something like that.
- B No, I would love it.
- C Yes, but I would went if someone offered me a lot of money.

KEY

1	2	3	4	5	6	7
A-2	A-1	A-3	A-3	A-1	A-3	A-1
B-1	B-3	B-2	B-1	B-3	B-2	B-3
C-3	C-2	C-1	C-2	C-2	C-1	C-2

16-21

No doubt, you are a brave person. Even a lion can be afraid of you.

11-15

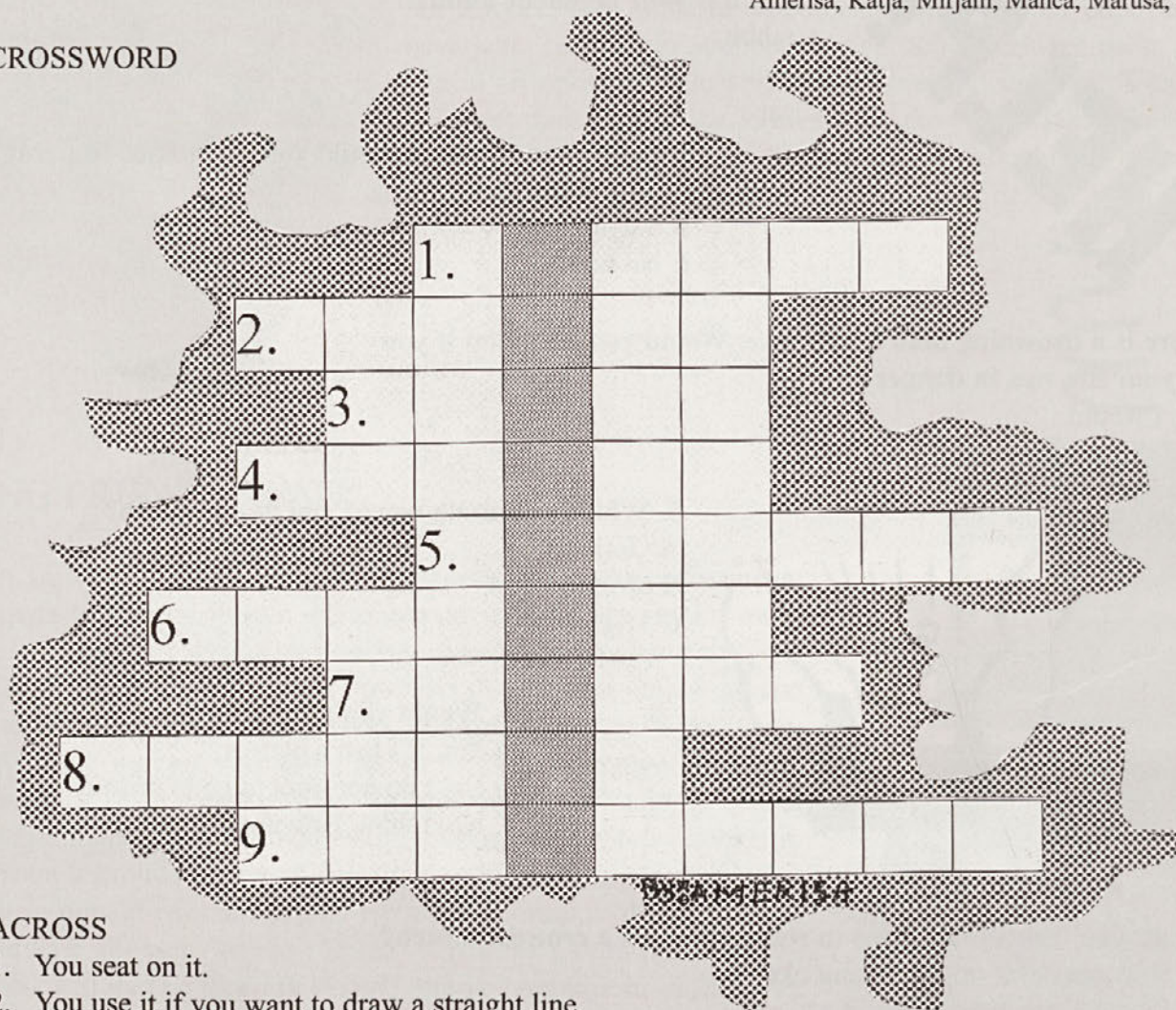
Sometimes you are shy, sometimes you are brave. That is how normal people react.

0-10

Chick, chick, chick- no comment.

Amerisa, Katja, Mirjam, Manca, Maruša, 8.r.

CROSSWORD

ACROSS

1. You seat on it.
2. You use it if you want to draw a straight line.
3. You use it when you go to the shops.
4. You seat at it to write, study and read. It is a sort of table.
5. It is a place where you go every day to be educated.
6. It is a piece of school equipment that teachers use to write notes on.
7. There is the whole knowledge of the world in them.
8. It is an opening in a wall.
9. It is a modern machine (it is only in a modern classroom).

DOWN

A room where we are taught.

Maja Erhovnic, 8.a

DRŽAVNE PRVAKINJE V ATLETIKI

V prvi polovici oktobra se je našim atletinjam nasmehnila sreča. Bile so v Postojni na ekipnem tekmovanju. Tam se je zgodilo tisto, kar smo si vsi želeli. Prišle so, videle, zmagale. Osvojile so naslov državnih prvakinj v atletiki.

Ko smo mi zaspano prihajali v šolo, so bile tekmovalke z našimi najboljšimi željami že na poti. Avtobus so delile s tekmovalkami iz Dolenjskih Toplic, s katerimi so se dobro razumele. Ni trajalo dolgo in že so navezale prijateljske stike. Kmalu so prispele v Postojno. Ob devetih se je pričelo ekipno tekmovanje, kjer niso bila pomembna mesta, ampak točke. Tekmovale so v različnih

NAJČANI
TEKMOVALKAM IN
MENTORICI MAJDI
KRIŠE ISKRENO ČESTITAMO
IN
JIM ŽELIMO ŠE VELIKO
USPEHOV.

disciplinah (60 m, skok v daljino in višino...). Dekleta so se treme hitro znebile. Pravijo, da so se počutile odlično. Njihove sanje so se počasi začele uresničevati. Rekordri so kar deževali. Pri nekaterih je bilo več, pri drugih pa manj padavin. Želje tekmovalk so se tistega dne uresničile. Na državnem tekmovanju iz atletike so dosegle prvo mesto in s tem postale državne prvakine. S trdim delom in združeno močjo so dosegle tisto, za kar so si prizadevale vse leto. Med njimi naj omenim Teo Martinovič, ki je dosegla največ točk, in Nino Dragičević, ki nas je presenetila z novim rekordom.

Klavdija Zoran, 7.D

Iz pogovora z Igorjem Primcem

Znani novomeški atlet Igor Primc je bil rojen 8. januarja 1966 v Novem mestu, kjer je tudi odrasčal. Obiskoval je OŠ Grm in se z dvanajstimi leti začel ukvarjati z atletiko, in sicer z metom diska.

Zastavili smo mu nekaj vprašanj, na katera nam je prijazno odgovoril.

ZAKAJ STE SE ODLOČILI ZA TA ŠPORT?

Ker je atletika kraljica športa. Met diska je bila že starogrška športna disciplina in ima zgodovinski pomen.

KAJ VAM JE V TEM ŠPORTU NAJBOLJ VŠEČ?

Individualnost, ni stranskih učinkov, sam odločaš o vsem.

KOLIKO UR NA DAN TRENIRATE?

Pet ur imam napornega treninga, uro in pol pa posvetim masaži, fizioterapiji, plavanju v bazenu.

KATERI JE VAŠ NAJVEČJI USPEH?

Zlata medalja na Mediteranskih igrah.

V ČASOPISU SE ZADNJE ČASE VELIKO PIŠE O JEMANJU NEDOVOLJENIH POŽIVIL. KAJ MISLITE O TEM?

Z njimi športniki dosegajo večje uspehe, vendar se ne zavedajo, da so hudo zdravju škodljivi.

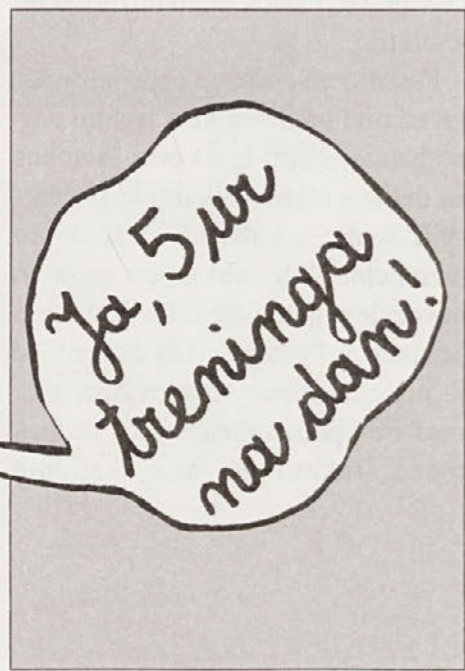
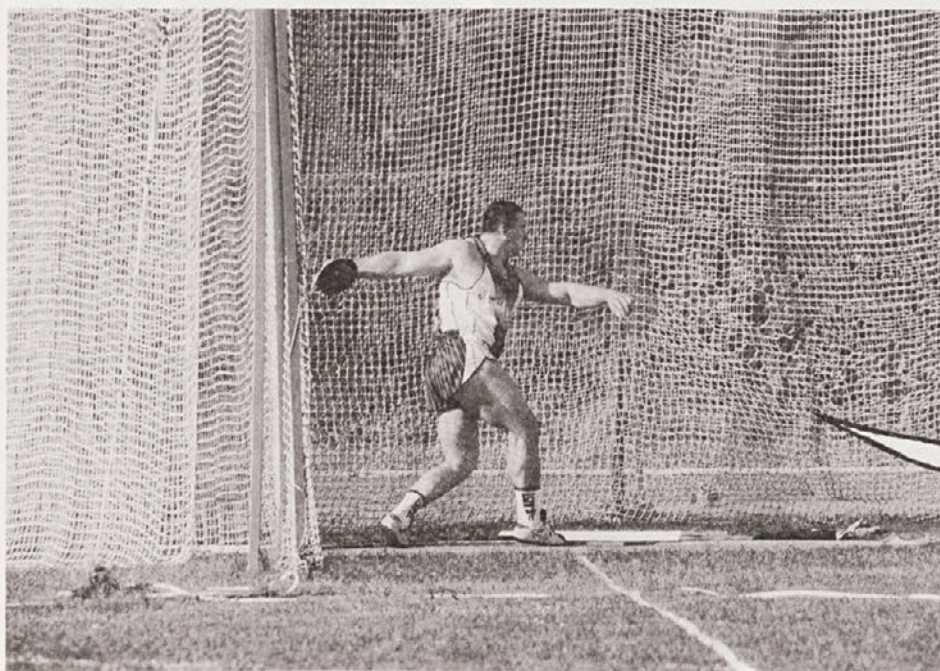
TEKMOVANJA SO V RAZLI- ČNIH DEŽELAH. KAKO SO VAM VŠEČ POTOVANJA?

Najbolj so mi všeč potovanja v kraje, kjer še nisem bil. Na žalost pa največkrat nimamo časa za podrobnejši ogled vseh mest in velemest.

KOLIKO ČASA MISLITE ŠE VZTRAJATI V TEM ŠPORTU?

Do olimpijskih iger v Sydneyu.

Alja, Janja, Maruša, 5.a

Oblikoval: PRIMOŽ, 7.a

ALI STE VEDELI?

Znane osebnosti, geniji in hkrati...

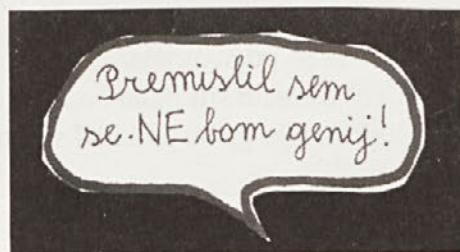
Michelangelo, slikar, kipar, arhitekt in pesnik. Trpel je zaradi preganjave, psihopatije in halucinacij. Nenehno se je bal za svoje življenje.

W.A. Mozart, skladatelj, čudežni otrok, je že pri treh letih igral na klavir. Čutil je, da ga nekdo sili, da skomponira svoj rekviem.

E.A. Poe, pisatelj, nenehno se je zastrupljal za alkoholom. Trpel je zaradi preganjave, halucinacij in megalomanije.

E. Zola, pisatelj. Pogosto je videval svetlobne pojave v mraku in slišal zvonove. Na cesti je nenehno štel kočije, hišne številke in svetilke ter jih sešteval in množil, najprej s številom tri, nato pa s sedem.

I. Kant, filozof, ki je bil natančen kot avtomat. Od doma je odhajal točno ob določeni uri, tako da so si trgovci, mimo katerih je hodil, po njem ravnali svoje ure.

MALI KNJIŽNI KVIZ

1. Kaj so romani?

- a) kratke zgodbe
- b) obsežna književna dela
- c) delo, ki se uprizarja v gledališču

2. Katero je najbolj znano delo Jonathana Swifta?

- a) Gulliverjeva potovanja
- b) Otok zakladov
- c) Sanje o Liliputancih

3. Kakšen je psevdonim Samuela L. Clemensa?

- a) Mark Twain
- b) Charles Dickens
- c) Srečko Kosovel

6. Johannes Gutenberg je leta 1438 izumil:

- a) tisk s premičnimi črkami
- b) tisk z narezanim krompirjem
- c) tisk z izrezljanimi kosi lesa

4. Homer je živel:

- a) v 16. Stoletju
- b) pred okoli 2700 leti
- c) V zgodnjem Srednjem veku

5. O čem pripoveduje povest Koča strica Toma?

- a) o življenju brodolomca na osamljenem otoku
- b) o bedi in krivici 19. Stoletja v Angliji
- c) o suženjstvu v ZDA v 19. stoletju

7. Koliko strani sestavlja tiskarsko polo?

- a) 12
- b) 8
- c) 16

Maja Erhovnic, 8.a

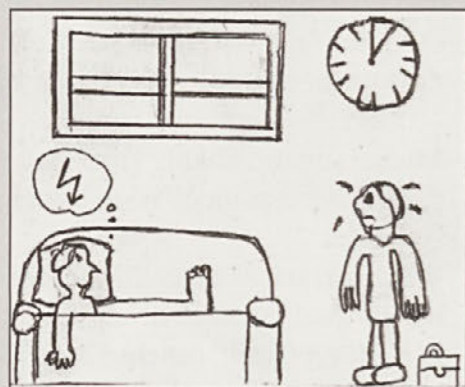
Rešitve: 1b, 2a, 3a, 4b, 5c, 6a, 7c

Lepo prosim,
malo smeja !

Policista se pogovarjata:

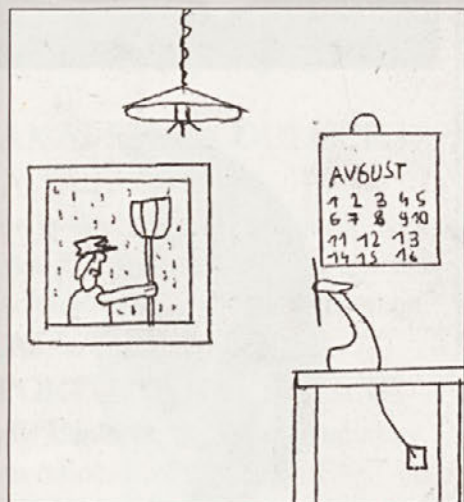
»A veš, da sem slišal, da bo letos sneg zapadel že avgusta!«

»Hudiča, kdo ga bo pa kidal v tisti vročini...«

»Mogoče smo se malo predolgo zadržali«, se opravičuje obiskovalec gostitelju.

»Ne, je že v redu. Ob tej uri ravno vstajamo.«

No,...

- Ej, Sonja, veš, kdo je najboljši pevec?

- Ne vem.

- Moj maček Hinko, ko ga vlečeš za rep.

»Buček, kdaj boš popravil enko iz matematike?«

»Saj bi, pa učitelj redovalnice sploh ne da iz rok.«

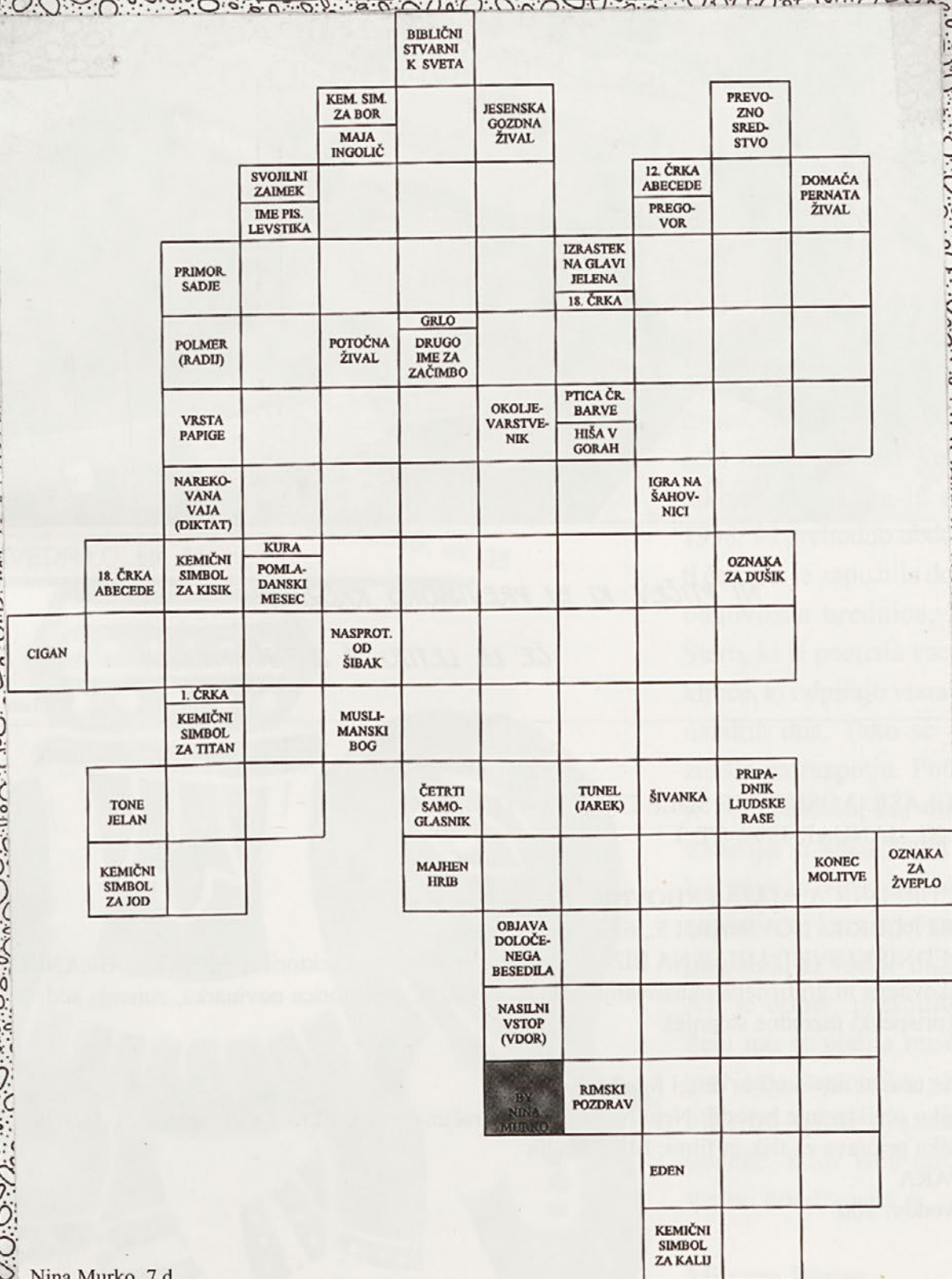
Marko Simonič, 6.a

... saj vam
gre!

Učiteljica: »Kaj mi
nekdo pove starek &
besedo ananas.« Buček:
»Kaj ata je šel v
tujino, A NA NAS je
porabil.«

k RIZANKA

Nina Murko, 7.d

Oblikovala: MATEJA DAJČMAN, 8.b

NI PTIČEV, KI BI PREVISOKO KROŽILI,

ČE LE LETIJO S SVOJIMI KRILI!

William Blake

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO
LETNIK: XI., JANUAR 1999, ŠT. 1

GLAVNA UREDNICA: MAJA ERHOVNIC, 8.a

UREDNIKI RUBRIK: NOVINARJI 5., 6., 7., in 8. razredov

ŠIRŠI UREDNIŠKI SVET: MILVANA BIZJAN (odgovorna urednica, lektorica, mentorica), BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja), JERCA BOŽIČ (mentorica novinarka, zunanja sodelavka), LILI VAVŽIK (prispevki razredne stopnje).

Fotografije: učenci novinarji in drugi fotografi

Računalniško oblikovanje besedil: Nejc Novak, učenci računalniškega krožka in mentorica Alenka Spasovski

Računalniška priprava za tisk in filmi: Maja Pavlin

TISK: OPARA

Število izvodov: 800